

Daniel Maalund Espergaard, 26 år

Beskæftigelse: Studerende. I gang med den afsluttende opgave, som han kan bestå med lukkede øjne og den ene hånd bundet på ryggen, men som han sikkert kun vil få en middelgod karakter for, fordi han ikke længere synes, ideen er så fed, som da han begyndte med at skrive opgaven.

Bopæl: Treværelses ejerlejlighed i nordbyen. Minimalistisk indrettet med en blanding af få, dyre, særprægede møbler, arvegods med historie og affektionsværdi og en jævn mængde IKEA-ting til at fylde hullerne op med.

Familie: Forældrene har betalt lejligheden, men lader ham i høj grad i fred. Daniel har to ældre søskende, der begge er blevet forvandlet til børnefamilier og har mistet tidligere fælles interesse med dem (og for dem). De ses til fødselsdage og højtider.

Drivkraft
Daniel er drevet af muligheder, og for at livet er en god historie. Han lever for forbedring, optimering og skæve indfald - også vennernes, som han griber i luften og brygger videre på. Daniel lever stærkt og intenst. Ikke helt i nuet, men måske snarere 10 minutter foran. Når han brænder for en ide, er han en ildsjæl i ordets bogstaveligste forstand. Lige nu er hans allerstærkeste drivkraft Helene, Helene, Helene, Helene, Helene ...

Daniel set fra oven
Daniel kan meget vel blive en primær drivkraft for scenariet. Nyd at være i centrum og brug det til at skabe plads for de andre. Du bliver som spiller også nødt til at have styr på Daniels følelser for Helene. Hvad vil han f.eks. gøre, hvis han møder hendes mand? Husk, at Daniel er intelligent. Der er ingen tvivl om, at han vil bruge alle midler til at få Helene for sig selv, og for ham helliger målet midlet. Han kan sagtens være både snedig og subtil.

<u>Tale</u>													<u>Handling</u>																						
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12											
<u>Sikkerhedsorienteret</u>												<u>Risikovillig</u>																							
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12											
<u>Logik</u>												<u>Følelse</u>																							
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12											
<u>Kontrolleret</u>												<u>Spontan</u>																							
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12											
<u>Realistisk</u>												<u>Romantisk</u>																							
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12											
<u>Store linjer</u>												<u>Detaljeorienteret</u>																							
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12											
<u>Moralsk</u>												<u>? Sæt den selv ?</u>												<u>Amoralsk</u>											
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12											

Daniel om Helene

Jeg sætter mig ved min computer og skubber dig bort. Ud af mine tanker. Skubber igen, gå væk, forsvind for fanden, lad mig arbejde i fred. Men du bliver, og jeg ved, du vil glide fra mine tanker og ud i mit blod, så jeg resten af dagen, resten af livet, hver gang, jeg sætter et komma, kigger ud af vinduet eller tillader mig at ånde - vil tænke på dig. Og mens mine fingre skriver en ligegyldig sætning, bukker min sjæl under over tastaturet og forsvinder ind i følelserne til dig. Til mindet om dit hår, der glider blødt mellem mine fingre og sluger lyset. Din mund ved mit øre, der hvisker, du aldrig vil hjem, og min hånd, der famler ved din kjole for at finde ind til huden, til dét sted over din lænd, der er det eneste sted i universet, hånden kan være lykkelig.

Og jeg er ligeglad, Helene. Jeg er ligeglad med dine tre børn. Jeg er ligeglad med din succes-karriere. Jeg er ligeglad med din berømte mand. Jeg er ligeglad med, at du sikkert er medlem af Mensa. Jeg er ligeglad med, at du er 15 år ældre end jeg. Jeg er ligeglad med, at du afviser mig, når du møder mig ædru på gaden, for det gør kun min længsel efter at møde dig i mørket smertende og større. I mørket med et glas vin i din hånd og slørede øjne, der blotter dig, begærer mig. Og du falder. Igen. Under en diskussion om hvad som helst. Mod din vilje og på trods flyder din lyst imod mig, og jeg dør i dit skød og kommer først til mig selv en uge senere og gisper efter luft ved min computer. Og efter mere. Som nu.

Det var Darlings skyld: “Min søster kan hjælpe dig med det, du går og tumler med ... men hun er ikke ufarlig.” Hun drev mig i dine arme med sit sejrssikre smil, som jeg ikke bemærkede i tide. Men hun vidste det. Hun vidste, jeg ville snuble i din hjerne og give dig direkte adgang til mine inderste hemmeligheder. Fuck, jeg er lost. Jeg slukker maskinen og vakler ud i byen som en zombie på crack for at møde andre mennesker. Mennesker, der ikke aner, du eksisterer, så jeg for en kort bemærkning kan lade, som om jeg lever et normalt liv. Jeg ringer til Ruben

Helene er din elskerinde. Ikke en one-night, men en four-nightstand ... indtil videre. Hun er intelligent, rig og vild. I mødtes, da du bad om råd til din opgave, og gnisterne føg, så snart I var ovre de første formalia. Du har haft mange piger i dit liv, men det er første gang, en kvinde har formået at tænde både din krop, dit hjerte og din hjerne. Det er en meget farlig cocktail!

Daniel om Ruben

“Skal vi ikke bare se serie-søndag?” råber du ude fra køkken-skrammelet: “Jeg har det på video.” “Nej, det kan du faneme tro, vi ikke skal! Om jeg fatter, hvordan du gider bruge din tid på det lort.” Jeg dingler lidt rundt i stuen. Sætter en plade på, bladrer lidt i en avis på bordet, kigger på tegninger på opslagstavlen. Er sitrende helt ud i den yderste blodsbane. ‘Rastløs’ ... smager lidt på ordet i munden. Måske snarere ‘rast~~l~~ys~~t~~’. Satan og helvede. Min mobil brænder i min bukselomme. Men den er tavs. Hun ringer ikke. “Skal vi så ikke hellere gå på cafe? Jeg giver,” spørger jeg (og forsøger på det ynkeligste at komme ud i byen, hvor der i det mindste er en promise større chance for at møde Helene, end der er her). Du kommer ind med en pose toastbrød og en dåse makrelgulf: “Slap dog af og sæt dig. Du er jo en omvandrende ormegård. Jeg synes, vi skal blive her. Min søster har fyldt køleskabet op. Du kan godt få en bajer.” “Ja tak” er mit eneste svar. Og det er fjernt og ufokuseret. “Hvad er der så med dig, gamle dreng?” Du skubber et tårn af papirer væk for at få plads til maden og henter et par øl fra et så obskurt og ukendt bryggeri, at de MÅ være købt i Aldi. De smager af pis. Jeg overvejer - skal jeg forsøge at glide af og føre snakken hen på dig? På at du er den mest talentfulde ven, jeg nogensinde har haft, og at jeg er overbevist om, at du kunne blive en succes ugen efter, du bare gad at begynde at tage dine egne evner en smule seriøse. På at du forsumper dit liv væk. Jeg kunne foreslå at se lidt på dine seneste udkast og blive revet med af det stille mesterskab i alt, du rører ved. Men jeg kan ikke. Der er en hinde hen over de smuler i mit sind, der ikke handler om Helene. Et filter mellem hende og verden. Og når alt kommer til stykket, er det vel også derfor, jeg har vovet mig ind i din hule af skarn og forfald: For at søge ind i vores venskabs tidslomme og få luft for min frustration, blive lyttet til og måske oven i købet forstået. “Jeg har mødt en kvinde.” Sådan begynder jeg ... “Der er der vel ikke noget nyt i,” svarer du . “Jo, der er. De andre var jeg parat til at dø for. Hende her, tror jeg, jeg kunne slå ihjel for” ... Jeg ved, det er patetisk, og jeg fortryder samme sekund, jeg siger det. Men det gør det ikke mindre sandt. “Er du da vanvittig? Har du rigtig tænkt over forskellen på de to ting, før du lukker den slags ud?” Mit blods bror har for en sjælden gangs skyld en bekymret fure mellem øjnene. Han kender mig, og han ved udmærket godt, det ikke er noget, jeg bare siger for sjov. “Ja, det er jo lige netop det, jeg har. Og jeg er pisse bange, Ruben. Jeg mener ... tænk nu, *hvis* hun be’r mig om det.”

Ruben er din bedste ven. Helt fra den gang, I piftede cykler og smårapsede hos købmanden, har I på trods af forskelle været uadskillelige. Han er loyal, trofast, og uden komplikationer. En ven, du betror dig til, raser ud hos, griner sammen med og whiner op ad. Frem for alt en ven, du kan slappe af sammen med. Uden forestillinger og falske overskæg. Han er bare Ruben, som altid ved, hvordan tingene glider bedst. Og det er fedt.

De andre
Anne er *Rubens* søster. Hun er lidt en kedelig snerpe, men hun holder ham med penge og sørger for, at han ikke dør af mugforgiftning. Selvom hun er meget forudsigelig, er hun også meget hyggelig, når I en sjælden gang mødes tilfældigt hos Ruben. Måske er det den fælles fortid, der gør det, men hun er en af de eneste af de ‘normale mennesker’, du kan holde ud. *Helene* har desværre en mand. Han hedder *Stig*, og han er en bigshot i dansk erhvervsliv. Du har aldrig mødt ham, og du har heller ikke lyst til at gøre det - i hvert fald ikke, hvis han opdager, hvad du laver med hans kone. Hun taler sjældent om ham, men ud fra bisætningerne kan du forstå, hun holder meget af ham. Det er lidt forvirrende ...

Daniel om Darling

Jeg har kendt Darling længe. For ni år siden smøg hun sig ind på mit gymnasium som nybagt kandidat og forsøgte at banke den franske revolution ind i hovedet på en matematisk klasse. Forgæves, fordi vi sad med åben mund og gloede i stedet for at høre efter. De andre på hendes udskæring. Jeg i hendes øjne. Hun blev min eneste, kvindeven. Vi mødtes og talte og talte og talte. Mange gange. Og de andre måtte ikke vide noget, for de ville bare misforstå. Hun forsvandt fra gymnasiet. Efter at have smækket rektor en offentlig lussing ved morgensamling og smækket med døren, så murene ryster. Vi ses stadig. Jeg ved ikke, om hun er den søster, mine søstre ikke er ... jeg synes jo, hun er meget mere end bare familie. Hun er en del af min sjæl nu. Den eneste, der tør sige tingene til mig, som de er. Så godt som den eneste, der kan se igennem facaden.

*Du ved, at **Ruben** kender Darling og ses med hende en gang imellem. Du ved også, at hun og **Helene** er meget tæt på hinanden, og **Stig** må jo også kende hende som hendes svoger. Du kender kun en enkelt anden af Darling venner, Simon Søndergaard, der var filosofisk rådgiver på en artikel, Darling skrev om godhedens væsen. I besøgte ham sammen hos ham. Du har aldrig set Darlings eget hjem.*

Yndlingssteder i byen/andre kontakter
Daniel går meget rundt i byen. Han kender de fede butikker, de gode cafeer og de smukkeste parker. Han er streetwise på byens solside - men kommer sjældent de mere skumle steder. Han løber ofte ind i Darling på Kaffehuset på Østergade, og han kender det meste af personalet dernede.

Noget til overvejelse
Det er vigtigt for scenariet, at du har noget til fælles med Daniel, så du kan tale for ham. Derfor skal du selv tage stilling til:

Hvad er det for et studie, Daniel er ved at gøre færdig?

Hvor mange penge har han mellem hænderne? Og hvor har han dem fra?

Hvornår har Helene og Daniel sidst været sammen? Har det været på hotel eller hjemme hos Daniel? (få det hurtigt på plads med Helene).

Når Daniel er sammen med Ruben, ender det altid på Rubens præmisser. Hvorfor mon?

Daniel er så stærkt forbundet med både Darling og Helene, at han er parat til at gå langt over normale grænser for dem begge. Hvor langt? Og hvad tænker han i sit ærlige hjerte over, at de begge er mere end 10 år ældre end han selv?

Når scenariet om lidt går rigtigt i gang ...
... er Daniel på vej ned på Cafe Jazzy. Det er en fugtig lørdag i oktober et par timer over middag. Darling sendte ham et brev, hvor hun skrev, at det var på tide, han mødte hendes ‘andre nærmeste’. Og mellem linjerne var det ret tydeligt, at hun ville flå ham levende, hvis han ikke parrerede ordrer. Han er spændt og nysgerrig. Hvad er grunden til denne pludselige åbenhed hos kvinden, der hidtil har været ‘Dronning over privatlivets fred’? Men først et lille intermezzo ...

Helene Jones Beckman, 41 år

Beskæftigelse: Succesfuld karrierekvinde på mellemlaterniveau i en stor, dansk virksomhed. Er et af de sjældne mennesker, der både tager sin karriere og sit privatliv seriøst og samtidig er i stand til at koble fra, når hun har fri.

Bopæl: Stor, hvidpudset patriciavilla fra 30’erne i to etager. Den ligger i Vedbæk - en forstad nord for byen og har stort køkken-alrum, børneværelser, kontorer og gæsteværelse samt varme i gulvet på badeværelset og stor terrasse, egen badebro etc.

Familie: Gift med Stig. Tre drenge på 3, 7 og 11 år. Har sporadisk kontakt med forældrene, der bor i den anden ende af landet. Har en smuk og farlig søster, Darling, der er 5 år yngre end hende selv.

Drivkraft

Helene er en hvirvelvind af energi og glæde. Hun elsker livet og alle dets muligheder og kan slet ikke få nok. Hun vil have det hele: Mand, familieidyl, karriere, venner, qualitytime, overraskelser, en elsker, penge, frihed og plads. Og hun har disciplinen til at få det. Hun vil forsøge at hjælpe andre over deres angst og begrænsning, så de kan opleve livet som et eventyr.

Helene lidt fra oven

Helene manipulerer, leger med og styrer sine med-mennesker - fordi det er sjovt, og fordi hun i bund og grund tror på, der ikke er så stor grund til bekymring, når man bor i den vestlige verden. Hun har valgt at være, som hun er. Hun er ikke en tomhjernet gås, men en meget intelligent kvinde med en stor portion what-the-fuck-tankegang, der har besluttet sig for at leve livet, men Daniel har som den første fået hendes superkontrol til at vakle.

Tale														Handling													
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12			
Kontrolleret														Spontan													
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12			
Logik														Følelse													
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12			
Konfliktsky														Direkte													
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12			
Generelt tryk														Bange													
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12			
Individorienteret														Loyal mod gruppen													
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12			
Moralsk														? Sæt den selv ?													
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		12			

Helene om Daniel

“Lad være med at kontakte mig. Telefonen er familiens.” Det er løgn, men jeg sender alligevel SMS’en af sted. Netop når det drejer sig om dig, er det i orden at lyve. Og jeg husker, den første gang, vi mødte hinanden, og du fik mig til at glemme, at jeg både har mand og børn. Dengang du sagde:

“Darling fortæller, du har tænkt hele dit liv. Hun siger, du kan komprimere sandheden i én sætning, hvis det passer dig.” Det kriminelle var ikke så meget dine ord, som at du sagde dem, mens du kiggede på mig med skælmske smil, og knappede min bluse op. Jeg prøvede at samle den sidste rest af 41 års fornuft og i det mindste give dig et flabet svar. Men sandheden var vel, at jeg allerede havde tabt min realitetssans to timer tidligere, da vores hænder fandt hinanden i det første håndtryk:

“Du skal bare lære at være ærlig over for dig selv og lære at lyve over for andre, sværere er det ikke,” svarede jeg. Men jeg strøg dine skægstubbe, mens jeg sagde det, og jeg var lykkelig for, at jeg havde haft svaret klart i baghånden. For din 26-årige selvsikkerhed gjorde mig ude af stand til at tænke to sammenhængende tanker.

“Men det er jo ikke specielt dydigt.” Dit svar kom prompte, og jeg skal hilse og sige, at tonen i din stemme heller ikke var speciel moralsk.

“Dyd er en undskyldning for dem, der ikke tør leve,” svarede jeg, og på det tidspunkt tror jeg nok, min stemme blev lige så fjern, som mit blik er nu, hvor jeg bare tænker på dig, for da dykkede dine hænder over min krop, og de grå drengeøjne forsvandt under lange vipper og ophobet sult.

Men du truer min hverdag, og det holder dig på afstand. For mine valg er andre steder: I min mand, mit hus, min karriere, mine venner. Nåh ja, måske også i mine børn. Mit stabile liv, der netop er det, der giver mig plads til at leve og være vild. Jeg har ikke plads til dig, og selv om min krop konstant savner din, vil mit hoved dig ikke. Du ville forstå det, hvis du var ældre.

Jeg sætter nøglen i låsen og slår alarmsystemet fra. Ahr denne storslåede stilhed, før de alle sammen skal hentes og bringes og kommer hjem. Timerne, hvor der er frit valg på alle hylder: Vil jeg forberede mig til mødet i morgen? Rydde op i mailboksen? Danse på elipsebordet i skamløst høje hæle? Et langt, varmt karbad med en pakke smøger og et glas rødvin på kanten? Jeg vælger det sidste. Tømmer en hel flaske skumbad i karet og lader kroppen glide ned og bort i varmt vand og bobler. Tankerne følger automatisk med, for vinen er tung og minder om dine kys og en seng, der kun er halvt så stort som mit badekar. Jeg lader dem lege i fred, tankerne. De er næsten lige så gode, som at være der selv. Vilde knægt - du er bedre end narko.

Du er endt i Daniels arme fire gange. Han er 26 og ved at gøre sit studie færdigt. Darling satte jer i forbindelse, for at du kunne svare ham på nogle småting med hans opgave. Men han er som en tvillingsjæl, hvor den største forskel er dine 15 års ekstra livserfaring. Han er intelligent, ung og vild og gnistrende. Han er den mest levende mand, du kan mindes at have mødt, og du vil nødtigt give slip på ham.

Helene om Stig

Det er den smukkeste morgen med høj, blå himmel, vild sol og jagende skyer. Mens du løber dine i omegnen af 50 kilometer alene i skoven, åbner jeg alle vinduerne i huset, sætter et gammelt jazz-nummer på for fuld styrke på anlægget, varmer brød og vækker ungerne ved at kaste puder efter dem. Du skulle se dit eget udtryk, da jeg en halv time efter kysser dig farvel, gasser bilen op og efterlader dig med svedigt løbetøj og et hus på den anden ende med tre hysteriske små-drenge helt oppe under loftet. Det er kosteligt, skat, og jeg ler ved tanken om dit opgivende blik hele vejen ind ad motorvejen, mens omdrejningstælleren dirrer, og bilen æder sig op gennem gearene. Så slap dog af skat. Lev en smule mere. For din og min skyld. Vi har kun det ene liv, så hvorfor bruge det på at snerpe til og overveje, hvad man kan tillade sig i Vedbæk? Du bekymrer dig ihjel en dag, men det er fint nok, for det er den samme egenskab, der gør, at du holder mig på jorden. Min nydelige mand. Ja, det er fandeme det, du er. Du er min helt igennem nydelige mand. Med et nydeligt liv og en nydelig karriere. Og en særdeles nydelig løn. Og jeg ved godt, du hader mig, når jeg provokerer dig, men jeg kan simpelt hen ikke lade være.

Vi vælger vores liv. Vi vælger vores valg. Hver eneste dag er vi dem, vi vælger at være. Og jeg valgte godt, da jeg valgte dig. Jeg ser dig sidde med den store knægt og hans matematiklektier, selvom du har et vigtigt foredrag næste dag, og jeg skylles igennem af ømhed. Som når du læser for den mellemste eller går med den mindste på armen. En stor ømhed for det menneske, du er, og de muligheder, du giver mig.

Hov, jeg er i god tid. Jeg kunne møde lidt før og flekse tidligere hjem? Nej sgu'. Jeg tager en omvej på de små veje. Så får jeg også lidt landluft med i dag. Sådan ja, ned med vinduet, så jeg kan høre fuglene synge, og så en hurtig smøg. Arh ja, det er da livet. Jeg kan også lige nå radioavisen. De overlever nok på kontoret, at jeg kommer lidt senere.

Du har været gift med Stig i 13 år. Han er leder i et af de mest prestigefyldte danske firmaer. Han er en dejlig mand og i det hele taget et dejligt overskuds-menneske, der får hverdagen til at køre, stadig er i stand til at give dig modspil og giver dig plads til at være meget mere end bare hans kone. Det er primært ham, der tager sig af børnene, som du egentlig godt kunne have undværet. Han kender ikke til dit eventyr med Daniel.

De andre

Stig har fortalt dig om sin protege, **Line**. I har diskuteret hende og hendes muligheder over mid-dagsbordet. Han ser hende som et spejl af sig selv, og hun er på den måde hans **Daniel**, men du er ikke jaloux. **Stig** har så travlt med at forklare, at hans interesse kun er åndelig, at det er rørende. Og hvad så hvis han gik i seng med hende? Jalousi ligger ikke til dig.

Du har set et foto af **Ruben** på **Daniels** væg. Spurgte, om det var hans bror, og **Daniel** svarede: “Nej, han er sgu' mere end det!” **Ruben** er et stort kunsttalent, der bare ikke er blevet opdaget. Men du har aldrig mødt ham.

Helene om Darling

Jeg var 12 og min søster Lone 7, da vi legede amerikanske millionøser, og jeg med en klirren fra en mager tøjsearm, der var tung af mors armbånd, første gang kaldte hende ‘Darling’ med tyk accent. Og sådan blev det. For der var ikke meget ‘Lone’ over det intense, indebrændte barn, der voksede op til en smuk og farlig furie fyldt med hold-ninger og skjulte dagsordener og med en fornemmelse for sine mål, der ville være en olympisk mester værdig.

Darling og jeg er søstre, som søstre ellers kun er på film. Vi lever hvert vores liv, ses sporadisk, og taler jævnligt i telefon, men er alligevel sært forbundet. Jeg ved, hvornår hun er oppe at køre og hvornår, hun er trist. Jeg ved, hvis det er hende, når telefonen ringer. Jeg ved, hun ikke sladrer om mit eventyr med Daniel. Jeg ved, hun er ved at køre sur i free-lance-journalisteriet.

Darling er et bymenneske. Hendes hjem er hendes private hule, og du kommer der sjældent, men mødes i stedet med hende ude i byen. Du ved, hun har mange, nære venner. Blandt andre Daniel. Og Stig, hvilket er lidt noget rod, sådan som situationen med de to mænd kører lige nu. Du har en gang imellem mødt hendes nabo, Journalisten Irene, som du lægger beskeder hos.

Yndlingssteder i byen/andre kontakter

Helene kender bunker af mennesker de særeste steder. Hun har flirtet med mange genrer - bare for at prøve dem - og hun har beholdt kontakten til en solid håndfuld kunstmalere, forfattere, journalister, håndværksmestre, teaterskræddere og afspændingspædagoger med over-naturlige undertoner. You name it (og taler evt. med din spil-leder om det undervejs). Helene og Darling mødes oftest til middag på Latino Dinaro ... sammen med Stigs kreditkort, der er godt sve-dent bagefter.

Noget til overvejelse

Som spiller skal du have lidt medbestemmelse over Helene, så hun ikke løber af sted med dig. Derfor skal du selv tage stilling til:

Hvad er det for et arbejde, Helene har? Og hvad er hendes funktion dér?

Hvad hedder børnene? Hvordan har Helene det med at have tre børn, når hun egentlig hellere vil bruge tiden på sig selv? Og hvem træder gang på gang til og passer dem, når Helene og Stig er væk i dagevis? (få det på plads hurtigt med Stig)

Hvem af Stig og Daniel vil Helene vælge, hvis hun tvinges til det? Hvad skal der til, for at hun vælger anderledes?

Helene er stærkt forbundet med både Darling, Daniel og Stig. Men hvor stærkt? Ville det være nemmere for hende at dø for dem end at slå ihjel for dem? Eller kan hun ingen af delene?

Når scenariet om lidt går rigtigt i gang ...

... er Helene på vej ned på Cafe Jazzy. Det er en våd lørdag eftermiddag i oktober, der er bedst egnet til pejs og kakao, men for et par dage siden ringede Darling og sagde, at Helene og Stig pinedød bare havde at møde op og møde en flok af Darlings øvrige venner. ‘Nej’ var tydeligt ikke et anerkendt svar. Hun lød mærkelig i telefonen. Som om hun på én gang var høj på stoffer og meget fokuseret på lige det her møde. Og arrig var hun også. Men først et lille intermezzo ...

Stig Beckmann, 43 år

Beskæftigelse: Direktør i en af landets mest prestigefyldte virksomheder. Sidder i bestyrelsen i adskillige branchestyrrende virksomheder. Optaget i Kraks Blå Bog.

Bopæl: 340 kvadratmeter, hvid patriciavilla i to etager, tegnet i 1932 af arkitekt Otto Meyer. Med udsigt over vandet og med de møbler og goder, der nu ellers kan købes for penge.

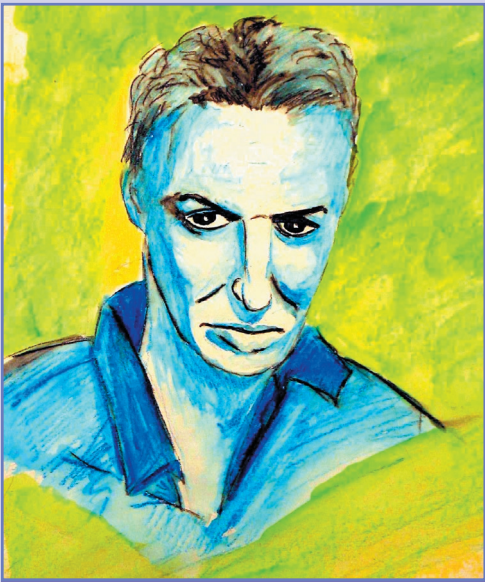
Familie: Selv yngste søn i forretningsfamilie med sporadisk kontakt til sine søskende. Gift med Helene Jones Beckman. 3 sønner i alderen 3, 7 og 11 år. Tæt knyttet til svigerinden, Darling Jones.

Drivkraft

Stig er et menneske, der lykkes i kraft af, at han uden forbehold tror på styrken i sig selv. Han VED, han er dygtigere, mere intelligent, mere vedholdende og skarpere end de fleste mennesker, og derfor er han blevet det. Han ser en mission i at få andre mennesker til at fokusere på deres muligheder og styrker frem for angst og svagheder. Han tror på magien i at respektere det enkelte individ.

Stigs rolle i spillet

Stig er en karismatisk skikkelse og ikke kun leder af titel. Det naturlige lederskab i ham går ikke på at bestemme, men på at være en naturlig autoritet. Brug ham til at få gruppen til at fungere som gruppe. Støt de usikre. Fremhæv dem diskret. Spil op til dem. Ban vejen, de ikke selv baner, for dem, så de bliver centrale for spillet.

Tale	Handling
1211109876543210123456789101112	
Sikkerhedsorienteret	Risikovillig
1211109876543210123456789101112	
Logik	Følelse
1211109876543210123456789101112	
Konfliktsky	Direkte
1211109876543210123456789101112	
Detaljeorienteret	Store linjer
1211109876543210123456789101112	
Individ	Loyal mod gruppen
1211109876543210123456789101112	
Moralsk	? Sæt den selv ?
1211109876543210123456789101112	

Stig om Line

Jeg åbner computeren og lader øjnene scanne ned over de 87 ulæste mails, der er klikket ind siden i går. Fra forhandlere, fra folk i mit netværk og underordnede i fjerne afdelinger - alt sammen om vigtige småting, der haster i deres øjne, men som må vente, fordi mit blik falder på mail nr. 76, der er fra dig og bærer titelen ‘Litteratur. Personaleledelse’. Og så må de sgu’ vente lidt længere.

Jeg læser, og gribes, for gud ved hvilken gang, af dit uformede talent. Din geist og din næse for at spørge ind til benet uden omsvøb. Det er en ære at få dine mails. Aldrig ligegyldige. Altid med et interessant budskab mellem linjerne. Altid er det en glæde at give dig et råd med på vejen, fordi det åbner en port i mig selv til glemte ressourcer fra en glemt tid. Den stille stolthed, det giver mig at se, at du er et yngre spejl af mig selv, er ubetalelig - og at stå ved, at det er ligheden, der fascinerer mig. En narcissistisk afhængighed, der er så udpræget åndelig, er en langt større fryd, end hvis du blot var en kødelig elskerinde, jeg ville være flov over at møde dagen derpå på kontoret. Der er absolut intet flov over dig. Tværtimod.

Det er en sejr at se dig udvikle og forme dig selv og at hjælpe dig med at bygge mere og mere power på dine naturlige evner. Jeg elsker at præsentere dig for kolleger og konkurrenter ved endnu en egentlig dødssyg reception, hvor jeg uden dig ville fordrive tiden med at netwerke og drikke dårlig hvidvin. Med dig er det et fælles eventyr i jagten på den gode historie, som disse formummede business-fjolser gemmer under suitet. Du gør mit liv uendeligt meget sjovere, Line, og derfor vinder mail nr. 76 over både den fra Mærskes hovedkvarter og den fra Berlingske Tidende.

Du slutter din mail med ordene: “Jeg vil gerne høre dit råd, men jeg er bange for at slide på dit bekendtskab. Jeg ved, du har travlt, og din verden er vigtig. Sig til, hvis jeg maser mig på.” Jeg troede, jeg havde pillet den usikkerhed ud af dig. Jeg ved ikke, hvor du har den fra, men den klæder dig ikke. Og den er ikke naturlig. Måske er den et levn fra din families påvirkning, måske skyldes det en ellers glemt kæreste fra dine teenageår? Jeg har ikke spurgt, og det er ikke vigtigt. Men jeg vil gøre, hvad jeg kan, for at hjælpe dig over beskedenhedens hurdle. Det har aldrig hjulpet verden, når talent gemte sit lys under en skæppe.

Line er din elev. Ikke i den officielle forstand, men i livet skole. Du mødte hende, da du holdt foredrag på hendes arbejde om networking. Hun stillede alle de rigtige spørgsmål og indvendinger, og nu mødes I jævnligt til frokost. Hun er en spejling af dig selv i hendes alder. Hun er en åndelig besættelse. En lillesøster i sjælen - med meget smukke, lange ben ...

Stig om Helene

Hvad er det kostbareste, jeg ejer? Helene
Hvem i verden beundrer jeg mest? Helene
Hvem ønsker jeg oftest ad Helvede til? Helene

“Jeg er hjemme!” Der er ildevarslende stille i villaen. Så hører jeg dig på trappen.
“Hvor er ungerne?” spørger jeg, og er en anelse bekymret over smilet i dine øjne.
“Jeg har solgt dem til naboen,” svarer du.
“Ikke dårligt. Hvad fik du for dem?”
“5 kroner og en æske kattetunger.” Og så er dine arme omkring min hals, og din duft i min næse.
“De bliver der til i morgen, og jeg har bestilt bord på portugiseren til klokken syv,” siger du
“Du er fandeme dejlig af en trofæ-kone at være.” Straffen for min frækhed kommer uden tøven, da du sætter din klo i siden på mig og ler.
“Ja, du er en vældig gammel tyr, Stig. Kom!” Du hiver mig ud i alrummet, der siden jeg tog på arbejde i morges er blevet forvandlet til en udstilling af fyldte plastikposer for kendte mærkevarer.

“Du godeste, hvad har du nu købt?” Der var grund til min bekymring.
“Hele verden,” er dit stolte svar: “Henrik var så uforsigtig at frigive min bonus før tid.” Du roder i en af poserne og fisker et sort brus af thaisilke op. Det er så voluminøst, at det virker imod naturlovene, det nogensinde har kunnet være i posen.
“Helene, enten har du holdt din løn hemmelig for mig, eller også har du brugt mange flere penge i dag, end du har fået i bonus.”
“Åh visse vasse. Hvad har man sin kassekredit til? Er den ikke fantastisk? Jeg prøver den lige.”
Og mens du løber op ad trappen, råber du efter mig:
“Hvordan gik det med dit strategimøde med Clausen? Får I orden?”
“Du får hele historien på restauranten. Var det klokken syv?” råber jeg efter dig.
“Ja. du kan godt nå at løbe en tur i skoven inden.”
Det var lige det, jeg havde tænkt mig.

Helene er din iltre, 41-årige hustru. Hun har selv en glimrende karriere og et imponerende overskud til fritid. Der er ikke meget forstadshusmor over hende. Hun er levende, provokerende, morsom, spontan, fræk og enestående. Du kunne næppe finde en bedre livsledsager. Men hun gør dig lidt forpustet ind imellem.

De andre

Line taler somme tider om en veninde, hun bor sammen med, der hedder **Anne**. Hun skulle være en meget sød og jævn pige, der er meget pligtopfyldende og loyal. Personligt synes du, hun virker lidt vel kedelig for **Line**, men det kan godt være, det er sundt for hende, at have en jordbundet veninde.
Darling har fortalt dig en lille smule om en meget talentfuld ung mand, der spilder sine evner fuldstændig på lediggang og manglende fokus. Hun ville vist gerne have, der blev gjort noget for ham. Han hedder **Ruben**.

Stig om Darling

Jeg har aldrig været i tvivl om, at det var den rigtige af søstrene Jones, jeg giftede mig med. Men Darling var en ualmindelig heldig sidegevinst. Fra første møde var der en helt særlig kemi imellem os, som jeg ellers kun har den med Helene - og nu med Line. Selvom Darling er en meget temperamentsfyldt kvinde, har jeg aldrig været vred på hende. Der har altid været denne nærmest intuitive forståelse for hinandens holdninger og følelser mellem os.
Vi har siddet mange nætter og delt en flaske rødvin, mens Helene dansede med resten af festen inde ved siden af eller var gået i seng i en salig brandert. Darling har været med mig til premierer, hvis Helene var forhindret. Hun har været en uvurderlig sparingspartner, når jeg er kørt sur i strategiplaner, og jeg har hjulpet hende med ideer til artikler og forbindelser i forretningsverdenen, når hun havde brug for det. Det spændende er, at jeg aldrig har tøvet med at yde denne hjælp. Det har altid været en besynderlig selvfølge.

Sidst du så Darling, havde hun lige mødt en ung knægt, der hed Sune Højfelt Eriksen. Han var bartender på cafe After Five, og hun virkede nærmest forhekset af ham. Hun sagde, at hun på én gang var meget frastødt og enormt tiltrukket af ham, og at hun havde været tæt på at bede ham om hans telefonnummer flere gange. Du har en skidt fornemmelse i maven over den knægt. Darling plejer ikke at lade sig rive med på den måde.

Yndlingssteder i byen/andre kontakter

Stig spiser ofte frokost på Oxen, og kender det meste af den officielle by som sin bukselomme. Stig har et imponerende netværk blandt dem, der er noget i det officielle Danmark (det er nok nemmest at administrere, hvis du taler løbende med din spil-leder om det).

Noget til overvejelse

Det er vigtigt for scenariet, at du som den eneste i universet har en lille smule reel magt over Stig, så du kan tale for ham. Derfor skal du selv tage stilling til:

Hvad er det for en virksomhed, han leder? Hvor godt kender han den enkelte medarbejder?

Hvor beskyttende er han overfor Line, Helene og Darling, hvis der er nogen eller noget, der truer dem?

Har det en betydning, at disse særlige mennesker alle er kvinder? Kunne han føle en lignende samhørighed med en mand?

Hvad er omgangstonen mellem ham og Line? Naturlig? Formel? Mærker man aldersforskellen? (få det hurtigt på plads med Line)

Hvordan har han det med Line, når han skal være helt ærlig? Er der et strejf af forelskelse? Hvor stor er muligheden for, at han ville gå i seng med hende, hvis hun bød sig til?

Når scenariet om lidt går rigtigt i gang ...

... er Stig på vej ned på Cafe Jazzy. Det er oktober, det småregner, og klokken er 13.55 denne lørdag, hvor han egentlig havde planlagt at kigge på nogle overordnede budget-planer. Men for et par dage siden ringede Darling og beordrede ham og Helene til møde for at møde hendes øvrige venner. Nu, hvor han *har* bakket Mercedesen ud af garagen, glæder han sig. Gad vide, hvad Darling har planlagt? Og hvem mon disse mennesker er? Men først et lille intermezzo ...

Line Hagen Christensen, 30 år

Beskæftigelse: Ansæt i en middelstor virksomhed. Er sikkert på vej op i graderne, men er meget træt af sin chef, og er egentlig ude med antennerne for at finde noget mere spændende at lave.

Bopæl: Lejer et værelse hos Anne. Det er en treværelses, hvor de har hvert sit værelse og et fællesrum. Lejligheden er lidt for kedelig og firkantet og standardiseret til Lines smag, men det er billigt og rart at dele huslejen, og det giver hende flere penge til forbrug.

Familie: Line har en storebror og en lillesøster og begge sine forældre på Fyn. Det er sikkert en hyggelig familie, men hun passer ikke rigtig ind, og når hun har været hjemme til jul glæder hun sig til at komme hjem igen efter et par dage. Line har en kæreste lidt på sidelinjen. Han hedder Jørn, er 34 og lay-outer, og hun ved sgu’ ikke helt, hvorfor hun er kæreste med ham. Han er aldrig med hjemme i lejligheden - de mødes hos ham - og hun dropper ham når 1) hun har fundet noget bedre. 2) han foreslår, de flytter sammen. 3) hun får taget sig sammen.

Drivkraft

Line drives af at finde sandheden. Ikke en universiel sandhed, men en sandhed, der gælder for hende, og som hun kan bruge som afsæt til storhed. Hendes søgen er energisk, men hun er desværre så intelligent selv, at det er sjældent, hun møder folk, der giver hende modspil. Når det en sjældent gang sker, spejler hun disse mennesker og vil bære dem på hænder og fødder.

Line set lidt fra oven

Line er den af alle karaktererne, der er mest i balance ved scenariets start. Hun er observerende, analytisk og med vågne sanser. Scenariet vil givet sætte hende i situationer, der vil udfordre hendes verdensbillede. Jeg håber, du får glæde af selv at holde øjnene åbne og vurdere, hvordan det (og du!) vil udvikle hende.

Tale	Handling
1211109876543210123456789101112	
Kontrolleret	Spontan
1211109876543210123456789101112	
Romantisk	Realistisk
1211109876543210123456789101112	
Konfliktsky	Direkte
1211109876543210123456789101112	
Detaljeorienteret	Store linjer
1211109876543210123456789101112	
Individ	Loyal mod gruppen
1211109876543210123456789101112	
Moralsk	? Sæt den selv ?
1211109876543210123456789101112	

Line om Stig

“Hej, hvor er det dejligt at se dig. Du ser godt ud. Går det godt?” spørger du mig. Så lægger du hånden på min arm og klemmer den i brøkdele af sekunder. Mand til mand. Det sker simultant med, at vores øjne mødes, og vi bag varmen og smilet vurderer, hvor vi er i forhold til hinanden. Så rækker jeg ud og giver dig et knus. I trist erkendelse af, at jeg endnu ikke er klar til at være en af gutterne, men endnu har forbandet meget at lære af dig, og jeg slår mig til tåls med rollen som lærling og kvinde overfor dig, den modne mand, der dufter varmt og dyrt. “Jeg ved ikke. Jeg synes ikke rigtig, det går hurtigt nok. Jeg har fremlagt nogle ideer for chefen, og han lød også interesseret, men det er ved at være en uge siden, og der er ikke sket noget endnu,” siger jeg.

I mit baghovede spørger min far, om jeg nu ikke er lidt urimelig over for min chef, og om ikke jeg bare skulle passe mit job og lade andre om udviklingen, men din stemme fejer ham væk fra mine tanker:

“Din idé var jo ellers virkelig interessant. Prøv at forklar mig, hvordan din chef reagerede. I detaljer.” Du læner dig hen over bordet mod mig, og der er ild i både dine øjne og stemme.

Og jeg spiser og diskuterer og griner mig gennem tre retters luksus på din regning, mens du arbejder dig rundt om mit problem og til sidst rammer kernen med din laser-logik. Og jeg gør, hvad jeg kan for at lure dig og alt det, du er, jeg higer efter at være. Lærer lidt mere hver eneste gang. Om dine handlemønstre og tankers genveje, som også skal blive min genvej til viden og muligheder. Du gør mine til opbrud:

“Nå, jeg må desværre videre. Jeg skal til en reception for et nyt firma ude på Holmen, vi regner med at få som kunder.” Du lyder faktisk, som om du er ked af, at du skal ud på Holmen. Du skulle skamme dig. Jeg vil selv så forfærdeligt gerne.

“Nej hvor ærgerligt. Endnu en lang dag som det pulserende erhvervslivs centrum. Stakkel, stakkels Stig Beckman,” siger jeg.

Du fanger den ironiske undertone. Selvfølgelig gør du det. Vi har vores helt eget toneleje. Du smiler under løftede øjenbryn:

“100 mænd i ens jakkesæt og dårlig hvidvin. Tomgangssnak om styresystemer og rokader på mellemlederniveau. Tro mig, det er som en eftermiddag i helvede. Jeg er sikker på, Helvede er fyldt med mellemledere. Der er allerhøjest lidt networking at komme efter.”

Du holder en pause og kigger ned i resten af din frokostlaks, mens jeg ser, stemmerne i dit hoved diskuterer med hinanden:

“Vil du med?” spørger du så.

Inden i mig hopper jeg begejstret op og ned og jubler af eventyrlyst. Til dig er mit grin tørt, da jeg sætter mig på forsædet af din Mercedes:

“Det lyder som den bedste plan siden invasionen af Rusland. Skal jeg love at opføre mig pænt?”

“Det kan du lige vove på.” Gavtyvesmilet gør dig 10 år yngre, og du cruiser jævnt ud fra parkeringspladsen. Kære Gud: Send flere xp. Jeg vil også have dots i parallelparkering.

Stig er din mentor. Du har mødt ham via dit arbejde. Af en eller anden grund, synes han, at du er verdens ottende vidunder. Han er det klogeste og morsomste menneske, du nogensinde har mødt trods din store berøringsflade. Dine følelser for ham er dybe og måske ikke helt så platoniske, som de burde være.

Line om Anne

Misforstå mig ikke. Jeg holder meget af at dele lejlighed med dig - og det er jo, når alt kommer til alt netop din lejlighed - men i dag er det fedt, at være alene. At slå alle dørene i den tre-værelses op og tage *min* chill-out-plade og sætte på *dit* anlæg og skrue vildt op.

Det er sgu’ et noget bedre anlæg end mit. Men det er kun bedre, fordi det er mig, der pegede på forstærkeren og højtaleren og cd-afspilleren og sagde ‘den’ og ‘den’ og ‘den skal du købe’. Du var heldigvis en dygtig veninde, der gjorde, som jeg sagde.

Ude i køkkenet åbner jeg køleskabet. Gøsses! Du har endnu en gang købt slatne grøntsager og gusten no-name-konserves i Netto. Måske har jeg for travlt med mig selv med mit forsøg på at skabe en karriere og en mening med livet. Måske har jeg forsømt dig.

Du har arvet så mange penge, at jeg ikke kan tælle dem, og du bruger ikke en øre. Jeg står på sidelinjen og ser dig spille dit liv på at gøre rent og rydde op og lave lister og spare småører ved at købe varer, der mætter, men ikke smager godt. Men burde jeg ikke i stedet hjælpe dig lidt mere med at lære at værdsætte forskellen mellem Blå Cirkel og håndsorteret Nicaragua? Burde jeg ikke få dig ud af dine små cirkler og åbne dine øjne for en fantastisk verden fuld af oplevelser? Fyldt med muligheder, du går glip af.

Hvis det var mine penge ... hold da kæft, hvor kunne jeg bruge dem ... og bruge dem godt. Du og jeg kunne rejse til Tasmanien og tilbage igen, uden din bankmand ville løfte et øjenbryn. Tage på safari og nuldre lemurer under hagen. Eller holde fest: Invitere alle de mennesker, vi ikke kender, men har lyst til at kende, på champagne og pindemadder. Eller købe en landsby i Polen og afholde kurser i teambuilding dernede ... eller ... Min fantasi forsvinder ud på mulighedernes overdrev. Derud hvor jeg ikke behøver at bekymre mig om, at det desværre ikke - overhovedet - er din stil.

Anne er din nære veninde og sambo. Du har kendt hende siden universitetet, og I er begge lige begyndt karrieren. Det knager en smule, for I er vokset jer forskellige (argh - bare det var dine penge!) . Hun er skidesød, men ikke specielt interesseret i dit arbejde, og du har kun fortalt hende en lille smule om Stig.

De andre

Du ved, at **Stig** er gift med **Helene**, og at de har tre børn. **Stig** virker, som om det i nogen grad er blevet et vaneægteskab, men det lyder utroligt, at man kan glide ind i vanetænkning med en mand som ham omkring sig ... Du har også hørt rigtig megen snak om **Annes** bror **Ruben**. **Anne** er utroligt bekymret for ham, og det virker, som om det er med god grund. Manden er i midten af 20’erne og har hverken job eller uddannelse. **Anne** siger, han bor i en svinesti og sumper sig gennem tilværelsen på bistandshjælp.

Line om Darling

Darling og jeg stirrer begge ned i arkivskabet på lokalhistorisk. Bladrer i tavshed i foto efter foto af mennesker, der for længst er døde, og huse, der var meget smukkere, end dem, der ligger der nu. Bladrer frem til en palævilla, der ligger, hvor Bilka er i dag, og udbryder som det første i en halv time og som med én mund: ‘Dér ville jeg gerne bo!’ Hvordan kunne idioterne dog rive sådan et pragtfuldt hus ned? Darling deler min forargelse, og jeg ved, hun nok skal bakse en god, bred artikel sammen om grimhedens æstetik i den postindustrielle hovedstad. Det er en af de få gode dage, hvor jeg har tid til at følge hende rundt på hendes research. Vi er så ens, tænker i samme gear, mener det samme i livets store spørgsmål om at respektere den enkelte i stedet for at gå tomhjernet i familieflok. Hun er min bedste veninde, og jeg føler i grunden langt dybere for hende, end jeg gør for Jørn.

Du ved, at Darling langt ude er i familie med Stig. Hun kan godt lide ham. Siger, han er en helt igennem fin mand. Den eneste anden af Darlings venner, du har mødt, er en clairvoyant dame, der hedder Karen Fosberg. Darling mødte hende i forbindelse med en artikel om det gamle Rumænien og har beholdt kontakten. Du har aldrig besøgt Darling, og hun har aldrig besøgt dig. I mødes ude i byen.

Yndlingssteder i byen/andre kontakter

Kastanjegade er fyldt med butikker, der lever af afdøde bøger og kommoder. Her kommer Line og Darling meget. Især hos ‘Mary Moseand Antik’, som de elsker på grund af indehaveren, Kate, der altid er klar på at rydde butikken, så der er plads til, at hendes yndlingskunder kan beundre de nyindkøbte samlinger af gamle fotografier, tedåser, receptkuverter og cigarbælter. I midtbyen er Lines og Darlings foretrukne sted Cafe Jazzy. Line er også begyndt at komme en del på Oxen, men det er sikkert bare dårlig vane, fordi det er Stigs stamsted, og hun langsomt er ved at overtage mange af hans mønstre.

Noget til overvejelse

Det er vigtigt for scenariet, at du kan tale med de andre med overbevisning som Line. Derfor skal du selv tage stilling til:

Hvad er det for et arbejde, hun er så træt af? Hvad vil hun gerne lave i stedet for?

Hvad ville hun bruge syv millioner til, hvis hun vandt i lotto?

Er Line godt på vej til at blive forelsket i Stig? Og hvad vil hun gøre, hvis det sker i løbet af scenariet?

Og hvad med Jørn?

Hvordan er hendes og Annes fordeling af pligter i lejligheden? (Få det hurtigt på plads med Anne)

Line er næsten magisk forbundet med Darling og Stig. Men hvor stærkt? Er hun parat til at slå ihjel for dem? Og er hun bevidst om det?

Når scenariet om lidt går rigtigt i gang ...

... er Line på vej på Cafe Jazzy. Det er lørdag eftermiddag i oktober. Klokken er ca. 2, og det småregner. Bare hun havde haft en bil. Eller en buslinje til døren. Og gad vide, hvad Darling vil? “Du skal møde en flok åndsfæller. Og du SKAL komme” var ordene. Line er nysgerrig og ikke i tvivl om, at Darling mener det alvorligt. Men hvorfor skal hun pludselig lære disse mennesker at kende? Darling plejer ellers at holde sit privatliv imponerende tæt til kroppen. Men først - et intermezzo ...

Ruben Frederiksen, 26 år

Beskæftigelse: Ingen. Har ingen uddannelse. Er ter-minal dropper af hvad som helst, han har kastet sig ud i. Har tydeligt kunstnerisk talent, der aldrig er blevet udnyttet.

Bopæl: Toværelses lejlighed i nordbyen. Med tæpper på gulvene, vinduer uden romantiske sprusser, vandhaner der drypper, en tom fryser og et køleskab, der sluger tonsvis af energi, fordi det er gammelt ... og trænger til at blive afrimet ... og gjort rent.

Familie: En mor, han aldrig får taget sig sam-men til hverken at ringe til eller besøge. En fraskilt far, han ikke har set i 7 år. Og Anne, der bor i den anden ende af byen. I virkeligheden er det hende, Daniel og Darling, der er hans egentlige ‘familie.’

Drivkraft

Ruben hænger sig ikke i detaljer og er om noget drevet af, at det skal være nemt at leve. Både for sig selv og andre. Han vil til enhver tid manipulere selv sine bed-ste venner til at hoppe over, hvor gærdet er lavest. Og han gør det godt og subtilt. Han er en mester i at få andre til at gøre det, han ikke selv gider, og han har aldrig manglet noget i livet. Det kommer ligesom bare flydende af sig selv.

Rubens rolle i scenariet

Ruben er en vigtig brik i scenariet. Det kan godt være, han er konfliktsky, men han er konfliktsky på en meget aktiv måde, og han er langt fra tavs. Han er en joker, der holder ilden ved lige blandt gruppens medlemmer. Brug ham intenst og stædigt ... og mor dig imens. Jeg er sikker på, Ruben konstant har et smørret grin på ind-vendigt.

Tale	Handling
1211109876543210123456789101112	

Sikkerhedsorienteret	Risikovillig
1211109876543210123456789101112	

Logik	Følelse
1211109876543210123456789101112	

Konfliktsky	Direkte
1211109876543210123456789101112	

Generelt tryk	Bange
1211109876543210123456789101112	

Romantisk	Realistisk
1211109876543210123456789101112	

Moralsk	? Sæt den selv ?	Amoralsk
1211109876543210123456789101112		

Ruben om Anne

“Slap dog af Søs, Det er sgu’ da mig, der bor her. Du kan da være ligeglad med, hvordan, her ser ud. Kom nu og tag noget kaffe.”

Du sætter dig yderst på stolen. Jeg ser dit scannerblik tjekke, om der er aske på hynden, før du sætter dig. Pæne lille pige. Hvorfor skal det være så korrekt?”

“Du må ikke misforstå mig,” siger jeg. “Jeg er skideglad for, at du gider komme over og tage min opvask og muge ud i lortet, men det er altså ikke noget, jeg har bedt dig om. Du behøver ikke fise rundt som en skoldet skid i en hornlygte. Jeg er lige så glad, hvis du bare vil slappe af og hælde vand ud af ørene om, at mor er en idiot, mens du drikker noget bønne. Det er fint med mig.”

Du sukker. Ser på mig og prøver at forstå. Rynker kun en mikroskopisk smule på næsen, da jeg tænder en smøg uden at spørge dig om lov først. Duften af kold røg smyer sig mellem os, før jeg spørger:

“Anne, kan du låne mig 5000?”

“Til hvad?” Du låner aldrig ud af sine penge til nogen som helst og er straks på vagt. Det er et princip, du har. Jeg overvejer, om jeg skal bilde dig ind, det er for at betale for noget, jeg har smadret hos andre i en brandert. Det ville du måske forstå og i det mindste acceptere. Men jeg gider ikke lyve for dig, så jeg svarer. “Bare for at leve. Lidt kaffe, en tur i biffen. Dække mit overtræk”.

“Du ved godt, jeg ikke låner penge ud. Til nogen. Det er ikke bare dig, jeg lukker kassen i overfor. Det er et princip, jeg har.” Du er et ekko af mine andre tanker: Et princip.

Vi sludrer lidt om den gamle, der hele tiden ringer til dig og spørger efter mig, og vi snakker om dit job, og om en eller anden intellektuel film, du har set, som jeg sagtens kan snakke med om, selvom jeg ikke selv har set den. Og du kredser hele tiden elegant uden om spørgsmålene, som jeg ved, du så gerne vil høre svar på, men er for retskaffen til at stille: Om jeg har en kæreste (nej, jeg har vel ikke nogen rigtig kæreste. Og du skal ikke vide, jeg går i seng med Darling), om jeg har planer om at få et job (nej, jeg har ikke nogen planer om at rådne på et kon-tor), om jeg i det mindste vil gøre noget mere ved mit talent (måske ... en gang). Og så rejser du dig for at gå:

“Jeg sætter dem ind på din konto i morgen.”

“Det er sgu’ sødt af dig Anne, du får dem tilbage den første.”

“Nej, det behøver du ikke. Bare du ikke siger det til nogen. Heller ikke mor.”

Du går. Med din vilje af stål lader du være med at skule ind på mit soveværelse, hvor vasketøjjet er ved at opbygge en installation, det selv ville kalde ‘Cowboytårnet’, hvis det kunne tale. Det sker faktisk i mine drømme - at vasketøj-jet taler.

Anne og du har fælles mor. Hendes far er død, og hun arvede en rimelig formue, som hun går meget stille med dørene med. Hun er bundreel og loyal. Du er det eneste i hendes nærmeste familie, hun kan holde ud. Hun tror på værdien af den slags familiehalløj. Og I passer godt på hinanden.

Ruben om Daniel

Vækkeuret ringer, mens jeg ligger på en blomstereng og spiser jordbær. Vækkeuret ringer igen. Hvad fanden? Jeg har jo ikke noget vækkeur? Hvorfor kommer vækkeuret og vækker mig, når jeg ikke har noget vækkeur? Jeg tumler ud af drømmen for at slå uret ihjel, og opdager så, at det er min telefon, der ringer. Jeg mumler ‘Hallo,’ og fra den virkelige verden spørger du, om jeg vil med ud i solen og drikke en kop kaffe. Jeg har ikke lyst til at gå ud i byen. Jeg har lyst til at blive her i min seng og se serie-søndag. Igen. Video er sådan en dejlig opfindelse. Men det er skidesvært at lokke med dig. Barndommens snoldebror er ikke længere hooked på 2 kilo bland selv-slik og cola. Du kører stilen med fancy cafe-liv og kan navnet på 15 forskellige kaf-feblandinger. Hvad er der galt med instant neskafe nede fra døgneren og lunkent vand fra hanen? Ja, folk kan jo ikke en gang smage forskel, når det kommer til stykket. Bare de ikke ved det (ikke en gang *du* kan smage forskel - oh year, jeg HAR testet). Hvis jeg nu begynder med at overtale dig til at hente mig, så kan jeg altid bearbejde dig lidt mere, når du først er indenfor. Klirre lidt med et par øl og nogle madder, så jeg slipper for fiseformemme reklametøser og hovne bartender-blikke.

Hvad mon klokken er? Jeg lusker ud i køkkenet, ignorerer opvasken og kigger i stedet på uret i banken på den anden side af gaden: 14.30. Det blev også lidt sent i går. Jeg ruller gardinet fra og klør mig på maven. Tænder en morgensmøg. Hvad mon du vil? Du er klart på et eller andet trip. Noget med en pige. Eller dit studie. Nej, det er noget med en pige. Jeg kender dig. Det er sådan, det lyder, når det er alvor for dig. Måske skulle jeg tage et bad ... nej, det er sgu’ lige meget. Du kender mig jo. Og du har en nøgle. Jeg lægger mig lige en halv time, til du kommer. Mens jeg glider bort i drømme hører jeg telefonsvareren gå i gang. Et øjeblik er jeg opmærksom, men det er ikke Darlings stemme. En eller anden tøs har fået mit nummer. Jeg lader hende snakke.

Daniel er din bedste ven. I har boet i samme kvarter som børn, gået i klasse sammen og har blandet blod bag klubhuset. Han er stadig også din blodsbror i ånden. Ham, du kan fortælle alt, uden at frygte at blive til grin. Ham, der respekterer dit livssyn og sparker dig videre, når du trænger til det.

De andre

Du kender **Line** af positiv omtale. Selv om hun er **Annes** veninde og deler lejlighed med hende, har hun dog aldrig været hjemme, når du en sjælden gang har besøgt din søster. Det plejer at være **Anne**, der kommer hos dig. Og så er du jo ikke dum. Selv om **Daniel** næppe har nævnt navne, kan du godt se på den måde, han kigger efter **Helene** på, at det er hende, han er brændt varm på. Måske ikke lige i scenariets start, men sådan efterhånden ... Det kan du sikkert selv vurdere som spiller.

Ruben om Darling

“Der er noget, jeg bliver nødt til at fortælle dig,” sagde Darling til mig, sidst jeg så hende. Hun lå nøgen på maven på min sofa og spiste popcorn, mens hun røg og dinglede med benene. Jeg kender ikke andre kvinder, som både er ældre end jeg, og som i dén grad føler sig hjemme i min lejlighed. “Du må ikke blive forskrækket Ruben. Det er bare for at få det ud af mit sys-tem. Jeg elsker dig.” “Du gør hvad???” Min puls er næppe normalt speciel høj, men ved de ord gik den nærmest i stå. Ja, vi har sex med hinanden fra tid til anden, men det har ligesom aldrig været en option, at Darling kunne komme til at elske mig. Og jeg er ikke sikker på, det var sundt for min sjælefred at vide det, hun nu sagde. “Jeg har tænkt over det længe, og det er sådan, det er, så du kan lige så godt få det at vide. Jeg elsker dig,” gentog hun. “Det er ikke sådan noget med, at jeg vil giftes og have børn. Det er noget andet. Noget dybere. Noget, der gør, at jeg er ligeglad med, at du glemmer min fødselsdag og lader den læderjakke, jeg har lånt dig, ligge på en bæverding. Det er sådan en sær, højstemet mavefølelse. Kan du forstå det?” Hun askede i en glemt colaflaske. Ja, det kunne jeg godt. Og der findes da efterhånden en hob af piger, der har kastet deres hjerte for mine fødder i tidens løb - alle elsker jo bohe-men, fordi de ikke kan gennemskue, han i virkeligheden er en sjuft - men det her var noget andet. Det ramte mig - netop - dybere.

*Du ved, at Darling er nær ven med **Daniel** og at de bruger megen tid sammen. Han har kendt hende lige så længe, som du har: Fra hendes virke som ung vikar i jeres gymnasieklasse. Du har også hørt hende nævne sin søster **Helene** og dennes mand, **Stig**, som skulle være en stor kanon med øje for talenter. Du har også en fornemmelse af, at Darling og **Anne** kender hinanden, men det taler I ikke om. På det seneste har Darling også talt med begejstring om en præst, der hedder Johannes Mørch. Det lyder som en usund forbindelse. Darling ville normalt blæse sådan en præstefyr af banen til hver en tid. Men begejstret er hun.*

Yndlingssteder i byen/andre kontakter

Ruben plejer at møde Darling på Cafe Jazzy. Han kommer her også en sjælden gang alene. Han holder af at sidde på bænken ved søen og undre sig over motionisterne. Og han kommer meget i Biografen Kinomax, hvor han kender Bjarne, der tager imod billetter, og lader ham komme gratis ind.

Noget til overvejelse

Det er vigtigt for scenariet, at du har noget til fælles med Ruben, så du kan tale for ham. Derfor skal du selv tage stilling til:

Hvad er det for et talent, Ruben har, men ikke bruger? Hvad er dybest set hans drøm omkring dette talent?

Hvilke uddannelser er han droppet ud fra?

Hvad føler han for Darling? Hvad vil han med hende? Hvordan ville han reagere, hvis han fandt ud af, at hun også havde andre mænd?

Hvor tit ser Ruben og Daniel hinanden? Hvad laver de? Hvor tit snakker de dybt og hvor tit ser de bare tv? (få det hurtigt på plads med Daniel)

Ruben er stærkt forbundet med Darling, Anne og Daniel. Men hvor stærkt? Er han ligefrem parat til at dø for dem? Og er han bevist om det?

Har han fortalt Daniel, at han går i seng med Darling? (Gør det, hvis han har. Daniels spiller ved det ikke).

Når scenariet om lidt går rigtigt i gang ...

... er Ruben på vej ned på Cafe Jazzy. Det er en fugtig lørdag i oktober på den anden side af middag, og han er stadig lidt morgengroggy. Men der var ikke noget at gøre, for Darlings stemme på telefonsvareren gjorde det ganske tydeligt, at han ‘bare havde at få sin brede brøndgraver-røv op fra briksen og komme af sted’. Smuk kvinde, men med et virkeligt grimt sprog, når det slog hende. Men det virkede. Ruben er på vej for at møde nogle af Darlings ven-ner, som han ikke kender. Men først et lille intermezzo ...

Anne Frederiksen, 29 år

Beskæftigelse: Godt, solidt arbejde i et godt, solidt firma. Det er et udmærket job, og hun har ingen planer om at skifte til noget andet foreløbig.

Bopæl: Ejer en treværelses i midtbyen, som hun deler med en veninde. En dejlig lejlighed med store, regulære rum, nyt tag og hulmursisolering, bræddegulve og et køkken, det er nemt at holde rent.

Familie: En mor, der er så ulidelig at være sammen med, at Anne kun besøger hende af pligt. Og halvbroderen Ruben på 26, som hun er meget tæt knyttet til. Annes far er desværre død, og moderen er skilt fra mand nummer to, der er Rubens far.

Drivkraft

Anne er vigtig for scenariet, for hun er den, der kan sørge for, de mere kaotiske kræfter ikke løber løbsk. Frem for noget er hun drevet af sikkerhed, kontrol og planer. Hun vil nødtigt se de mennesker, hun elsker, kaste sig ud på dybt vand, uden at hun tror på, de kommer ud af de i god behold! Hun kan blive så verbalt aggressiv i beskyttelsen af sig selv og sine kære, at folk, der ikke forstår hendes motiver, kunne kalde hende en strigle.

Anne set udefra

Anne har ikke mange nære venner omkring sig, Hun er til gengæld meget beskyttende overfor de få venner, hun har - og som ofte er meget anderledes end hun selv er. Tænk på hende som en intelligent og passioneret fortaler for de basale værdier i vores verden: At mennesket kommer i første række, at vi skal passe på det, vi har kært. Og at regler er en nødvendig hjælp til at få det hele til at køre og være trygt - ikke et åg.

Tale	Handling	
1211109876543210123456789101112		
Sikkerhedsorienteret	Risikovillig	
1211109876543210123456789101112		
Detaljeorienteret	Store linjer	
1211109876543210123456789101112		
Konfliktsky	Direkte	
1211109876543210123456789101112		
Generelt Tryk	Usikker	
1211109876543210123456789101112		
Abstrakt	Personlig	
1211109876543210123456789101112		
Moralsk	? Sæt den selv ?	Amoralsk
1211109876543210123456789101112		

Anne om Ruben

Seddelen ligger i køkkenrodet, da jeg lukker mig ind: ‘Hej Søs, jeg blev desværre nødt til at mødes med en gammel ven nede i byen. Jeg fik ikke lige ringet og sagt det til dig ... Men jeg er straks tilbage. Slå dig ned og vent.’

Nej, du ringede ikke. Igen. Jeg lægger nøglen på sin plads i forrummet på tasken og kigger mig rundt. På det luvløse tæppe i gangen med pletter fra fester og novembervejr. På den selvstændige organisme bestående af tomme flasker, der ormer sig vej ud i køkkenet. På stabelen af brugte piz-zabakker, der vakler på den hvidskurede taburet, jeg gav dig i julegave. På opvasken fra helvede, et askebæger, der stinkbrækker sig mellem halvtømte kaffekopper og udtørrede planter. Hvordan fanden kan du bo sådan?

Jeg åbner vinduerne og slukker dit fjernsyn. Da jeg vil tømme dit spise-bord for affald, finder jeg et kontoudtog, der er det eneste i dette inferno, der har fundet vej til papirkurven. Jeg fatter dig ikke. Hvorfor gemmer du ikke den slags? Hvorfor får du ikke styr på dine penge? Hvorfor sløser du med dit liv? Hvor svært kan det være at stå op om morgen og gå ned på arbejdsformidlingen og få sig et ordentligt job? Jeg kan godt forstå, du er kommet ind i en ond spiral, men hvor er dine idealer? Hvad betyder noget i DIT liv, Ruben? Hvorfor tager du dig ikke bare sammen og slukker for Bigbrother? Du drømmer da også om familie. Børn og at være noget for nogen. Og et ordentligt hjem. At have en rolle i samfun-det. At betyde noget. Det er da vigtigt for os alle sammen. Du gemmer den virkelige Ruben for os. Og dig selv. I den her indbildte depression, du har opfundet for at have en undskyldning for ikke at stå op. Der er for 135 kr. flasker. Og en 50’er i lommen, på de cowboybukser, jeg når at vaske, før du kommer hjem. Da jeg har omsat dem til fødeva-er, er der mad i din køler til tre uger. Men gad vide, om du overhovedet bemærker det? Den Stryhns, jeg købte sidste gang, står der stadig.

Leverpostejen har overskredet salgsdatoen, men lugter ikke grimt, så jeg tager den med hjem til aften. De grøntsager, jeg købte til mig selv, kan alligevel sagtens holde sig friske til i morgen, og jeg har et rugbrød fra i går.

Ruben og du har fælles mor. Han har ikke kontakt med sin far. I er nærmest jævnaldrende, men han er mentalt set klart din lillebror, som du holder øje med, så hans liv ikke går helt i vasken. Trods jeres forskel-ligheder, er han er den eneste i din familie, du for alvor holder af. Og han er også den eneste i hele verden, du fra tid til anden forærer penge. Du har arvet et par hundrede tusinde fra din far.

Anne om Line

Da jeg stiller cyklen over i skuret, er alle opgangens børn kommet hjem fra skole. De har kastet deres cykler tilfældigt rundt, og jeg må bruge tid på at organisere dem, så der bliver plads til min egen, uden den er i risiko for at blive væltet eller skrammet. Men det er helt i orden, for mens jeg rydder op i skuret, rydder jeg også op i mit hoved. Mine følelser kommer langsomt tilbage under kontrol.

Jeg ville ønske, min chef ikke havde spurgt, om jeg kendte nogen, der ville passe til den ledige stilling som konsulent i personale-afdelingen. ‘En ung, dynamisk, risikovillig, intelli-gent m/k, der tør angribe organisationen fra en anden vinkel og har mod på at arbejde sig til tops på rekordtid’. En stemme råbte inden i: “Det er Line! Han vil have lige præcis Line.” Men jeg sagde ikke noget. Og nu står jeg her blandt røde centurion-cykler i børnestørrelse og får bonde-anger. For det ville ikke alene være din store chance, du ville også være perfekt i jobbet, du ville passe som fod i hose med afdelingen. Du ville blive en succes på rekordtid, og du ville gå fantastisk i spænd med min chef. Det er lige den type job, du allerhelst vil have, og jeg ved, du er frustreret over det, du har nu. Hvorfor vil jeg så ikke give dig det?

Er jeg smålig? Er jeg bange for, at du skal blive en større succes end jeg?

Jeg tager poserne af cykelkurven og bærer dem op på 2. Ser vores navne på døren - og forstår. Da jeg ser mit eget navnetræk i sort på messing og nedenunder dit, som du har malet stilfuldt, men i skrigende farver og sat op med tape. Jeg lukker mig ind og ser, at du endnu ikke er kommet hjem til dit tætpakkede værelse med bøger og sære loppemarkeds-fund. Der er ikke tale om smålighed. Nej, det er ønsket om at ville have dig for mig selv. Jeg vil ikke dele dig med min chef. Du er min ven, og han vil bare æde dig, overbebyrde dig med opgaver, stresser dig, udnytte din arbejdskraft, så der ikke vil være noget til overs til mig. Det er måske ikke så sympatisk en tanke, men den er ærlig. Jeg under dig alt det bedste i hele verden. Og det kan du sagtens kæmpe dig til på dine egne præmisser.

Anne er din bedste veninde og room-mate. I har kendt hinan-den, siden I begyndte på universitetet, og det betød ikke så meget, at det eneste, I rigtig havde til fælles var, at I kunne lide at læse bøger. I behøver ikke længere så mange ord for at være på bølgelængde. Det sker bare. Anne er kæreste med Jørn, som du aldrig har mødt. Han lyder som en flink og reel fyr, og du håber, han kan holde fast på din flyvske veninde.

De andre

Du kender **Daniel**, fra I var små. Han er lidt vel overfladisk til din smag, men han og **Ruben** er meget nære venner, og han er god at småsnakke med, når I en gang imellem støder sammen over en kop kaffe hos din bror.

Du har også hørt rigtig, rigtig (rigtig!) meget om **Stig**, der er en slags mentor for **Line**, men du har aldrig mødt ham. Du er en smule bekym-ret for, om ikke Line i virkeligheden er stormende forelsket i denne midaldrende forretningsmand. Kan nogen virkelig være så fantastisk, som hun beskriver ham?

Anne om Darling

Jeg ved ikke, hvorfor Darling og jeg blev venner. Vi er jo meget be-vid-ste om, at vi er utroligt forskellige. Måske er det derfor, vi fra starten lavede en kontrakt på vores ven-skab. Helt bogstaveligt: Jeg har skrevet under på et stykke papir med hendes pen, der er så dyr og vulgær, jeg kunne have købt en landsby i Polen for den. På det stykke papir står der, at vi vil respektere hinandens holdninger, selvom de er anderledes end vores egne, at vi vil tilgive og tro den andens oprigtige anger, hvis der bliver sagt undskyld. At vi kan betro hinanden alt, og at et ønske om, at noget bevares mellem os som en hemmelighed, er ubry-deligt. At vi ikke smalltalker med vores andre venner om hinan-den, at det er tilladt at ringe når som helst, hvis man har proble-mer eller brug for at snakke. At det er tilladt at sige: ‘Jeg ved, jeg tog fejl, men jeg vil alligevel gerne trøstes’. At vi vil støtte hinanden i hårde tider. Tænk hvis alle havde papir på deres ven-skab på den måde. Det ville være en langt bedre verden!

Du ved, at både din bror og Line kender Darling, men I ser hende ikke sammen. Darling er et af den slags mennesker, man typisk er alene med, og du har heller aldrig set hendes hjem. I mødes altid ude i byen. Den eneste anden af Darlings bekendte, du har mødt, er den journalist-studerende Sofie Højen, som for nylig har hjulpet Darling med en research-opgave om aristo-kratiets rolle i nazi-tyskland.

Yndlingssteder i byen/andre kontakter

Anne kommer meget på byens biblioteker, der holder hende kørende med underholdende kriminalromaner i posevis. Anne kommer også meget på den kinesiske restaurant Xing Long nede på hjørnet, hvor man kan spise alt det, man vil, for 69 kr.

Noget til overvejelse

Det er vigtigt for scenariet, at du har noget til fælles med Anne, så du kan tale for hende eller i det mindste forstå hende. Derfor skal du selv tage stilling til:

Hvad er det for et arbejde, hun har?

Hvad er grunden til, at Anne ikke har nogen kæreste?

Hvad laver Anne og Line om aftenen ? Hvor tit snakker de dybt, og hvor tit ser de bare tv? (Få det hurtigt på plads med Line)

Line ved ikke, hvor mange penge, Anne har arvet, og hun tror tydeligvis, at det drejer sig om langt flere, end tilfældet er. Hvorfor har Anne ikke bare fortalt hende beløbet?

Hvorfor får Ruben altid sin vilje overfor Anne? Det er der ikke mange, der gør.

Anne er stærkt forbundet med Line, Ruben og Darling på en måde, hun ikke helt kan definere. Men hvor langt vil hun gå for at beskytte disse mennesker? Og er hun overhovedet selv klar over det?

Når scenariet om lidt går rigtigt i gang ...

... er Anne på vej på Cafe Jazzy. Det er en grå lørdag eftermiddag i oktober, og hun ville ønske, hun havde husket sin paraply, for det kommer garanteret til at regne. Hun er her, fordi Darling har sendt en mail om, at de skal mødes. Sammen med en flok af Darlings ‘øvrigte besjælede’, som hun skrev. Det ligner ikke Darling, og sproget i mailen var i det hele taget anderledes, end hun plejer at skrive. Mon der er noget galt? Og hvem mon de andre er? Men først - et intermezzo ...

Christine Hasselager, 29 år

Beskæftigelse: Medhjælpende hustru i firmaet Hasselager Holding. Fungerer som sekretær for sin mand Erik og tager sig af det administrative omkring større velgørenhedsprojekter.

Bopæl: Pæn og velholdt gulstensvilla i to plan i en af de bedre forstæder. Erik fik huset bygget for en snes år siden. Christine er glad for det ekstra gæsteværelse. Tre gange om ugen kommer Anbu og gør rent. Christine kunne sagtens holde huset selv, men håber, jobbet kan give flygtningen en bedre start i det danske samfund.

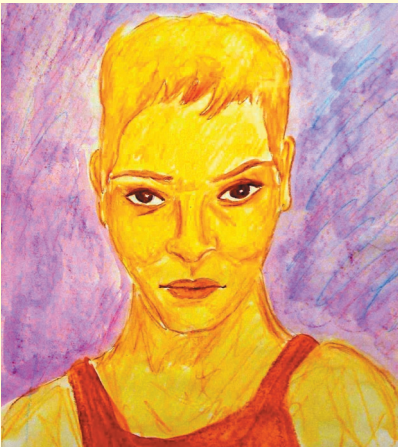
Familie: Christines forældre bor i Jylland. Det er egentlig for langt væk, for de er ved at blive gamle, og Christines ældre bror bor i udlandet. Men hun ringer til sin mor hver dag. Hun og Erik blev gift for to år siden. De har ingen børn, men Eriks ser en del til sin nevø, Rolf.

Drivkraft

Christine tænker meget over alt det her med forskellen på godt og ondt. Hun ved, der findes en sandhed, der er den rigtige for hende, og hun søger ubevidst hele tiden efter en mening med livet og en sag, det for alvor er værd at slås for - Der må være noget større end at hjælpe de sultne børn i Afrika og sommerfugle på den peruvianske slette. Hun er en drømmer, der håber på et bedre liv og en bedre verden, og hun drives af gode, sande, historier og muligheder for en bedre verden.

Christine set lidt udefra

Christine er en spændende brik i scenariet. Hun kan både være en grå eminence, der støtter de andre, og hun kan gå på sit helt private korstog, hvis hun finder den sag, hun leder efter (lidt ligesom Elisabeth Friis i TV-serien *Matador*). Bemærk, at hun er i balance mellem tale og handling. Hun kan sagtens være filosofisk den ene dag og handlekraftig den næste.

Tale													Handling																									
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12														
Punktlig													Kaotisk																									
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12														
Konfliktsky													Direkte																									
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12														
Fleksibel													Står fast på sit																									
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12														
Gruppefølelse													Individ																									
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12														
Abstrakt													Iordbunden																									
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12														
Moralsk													? Sæt den selv ?													Amoralsk												
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12														

Christine om Iben

“Jeg er så tilbøjelig til at falde i staver for tiden. Jeg ved ikke, hvad det er, der er med mig,” siger jeg. Det er egentlig blot en undskyldning for, at jeg ikke lige fulgte med i, hvilken linje skulle underskriver men jeg ville have talt med dig om det alligevel.

“Men du *er* da rask, er du ikke. Ja, jeg skal jo ikke blande mig, men...?” spørger du. Der er ingen tvivl om, at du er reelt interesseret, og det er også derfor, det er så nemt at tale med dig.

“Jeg ved ikke... Somme tider ville jeg ønske, at jeg havde et arbejde som dit. En uddannelse og et 8- til 16-job, hvor jeg tjener mine egne penge i stedet for bare at leve af Eriks,” siger jeg og kigger ud af vinduet: “Men det skal nok blive anderledes, når bare de næst tre måneders kontrakter er overstået.”

“Du er jo faktisk så rig, Christine, at du ikke behøver at tænke på alle disse praktiske ting. Det er da et stort privilegie. Har du nogen anelse om, *hvad* du vil?” spørger du og hælder mere kaffe op til mig.

“Jeg tror problemet er, at jeg ikke rigtig kan snakke med Erik om det. Han forstår det ikke.” Tør jeg sige det? Det lyder så rigtigt, når jeg siger det inde i hovedet, men jeg er bange for, det er ret banalt, når det kommer ud. Men dit smil beroliger mig, så jeg gør det alligevel:

“Jeg tror, at jeg mangler en sag. Jeg mangler en sag, der betyder så meget for mig - ikke bare på et overfladisk plan, men helt ned i mavefølelsen - at jeg ville være parat til at dø for den. Det ville være min store drøm, Iben. Tænk sig, hvor smukt det ville være at leve, hvis der var noget i ens tilværelse, der havde så stor betydning, at det var værd at dø for.” Jeg tier og bider mig i underlæben. Måske skulle jeg alligevel ikke have sagt det.

“Pyha, Christine, den har du tænkt længe over,” siger du - og tænker lidt, før du svarer: “Men du har jo ret. Det VILLE være fantastisk at finde sådan en sag. Men vi kan jo ikke altid få det i verden, vi drømmer mest om. Se sådan på det, at du er heldigt stillet: Du har muligheden og midlerne til at hjælpe andre mennesker. Det er nok trods alt den største gave af alle.”

Jeg hører godt, hvad du siger, men det er ikke det rigtige svar. Det føles ikke rigtigt. Jeg håber sådan, der er noget større derude end at holde møder med Folkekirkens Nødhjælp. Jeg skal bare finde det.

Iben er den faste advokat på dine og Eriks velgørenhedsarrangementer. Hun er et vidunderligt menneske med hjertet på rette sted. Hun lytter og giver sig tid og er altid parat til at tale de svages sag. Med tiden er hun også blevet en ven og fortrolig. Det føles lidt underligt at betale hende. Hun er mere som den storesøster, du tit drømmer om at have.

Christine om Erik

Jeg sidder ude på den lille, hvide bænk på græsplænen og læser. Solen skinner, og jeg kan høre, vandet risler fra den kunstige bæk, du byggede i stensætningen i din seneste ferie. Jeg bliver døsigt i solen, lader bogen glide ned og blunder. Vågner først rigtigt, da jeg hører bildøren smække, og du kommer op ad havegangen med en buket tulipaner.

“Blomster til en blomst,” siger du, og kilder mig under hagen, før du slår dig ned ved siden af mig og sukker tilfreds.

“Havde de det godt?” spørger jeg. Jeg ved, du har været inde på kontoret. Du kunne aldrig drømme om at køre forbi blomsterhandleren uden også at svinge ind omkring dine medarbejdere.

“Ja, jeg skulle hilse mange gange. Lise og Hanne bliver ved med at sige, at de savner dig. De siger, det er ligesom om, du tog på ferie og bare glemte at komme tilbage.” Du ler og lægger armen om min skulder.

“Nåhr, de er søde. Måske skulle jeg begynde at tage derind igen. Det sad jeg faktisk og tænkte på her på bænken, før du kom.”

Du undlader galant at nævne, at jeg snorksov, da du kom, og jeg fortsætter med at fortælle mine tanker om at flytte mit virke ind på kontoret. Så ville jeg have folk omkring mig og adgang til kopimaskinen, og forhåbentligt ville alle de mange møder omkring velgørenhedsprojekterne kunne glide nemmere.

“Jamen det er da en fin ide. Hvis det er det, min lille kone ønsker, så er det det, hun skal have. Hvordan går det med indsamlingen?”

“Jeg tror, den kommer til at gå rigtig godt. Kræftens Bekæmpelse er en lille smule skeptiske, men hvis vi bare får startet et samarbejde med spejderne, tror jeg sagtens vi kan nå de 5 millioner. Er det ikke fantastisk?”

“Du er en knag, Christine. Som altid en knag. Hvad skal vi have til middag?”

Du blev gift med Erik for tre år siden. Han er 17 år ældre end du i kød og 37 år ældre i sind. Han er en dejlig, stabil og flink mand. Et godt menneske og den bedste husbond, du kan forestille dig. Du mødte ham, da du var sekretær i hans firma. Nu er der råd til (uden at I er stinkende rige), I begge er trukket væk fra forretningen og bruger det meste af jeres tid på at være noget for andre.

De andre

Rolf er **Eriks** absolutte yndlingsnevø. Han er elitesvømmer og en smuk mand. I er ikke så tætte på hinanden, for når han er i huset, er **Erik** lykkeligt optaget af den unge mand og tager al hans tid og opmærksomhed. Men der ér nu et eller andet spændende ved ham. Du finder sikkert ud af, hvad det er, når du lærer ham bedre at kende.

Iben har en søster, der er journalist. Hun hedder **Irene**, og du har hørt hende omtalt som både hårdtarbejdende og seriøs. Men du har aldrig mødt hende.

Christine om Darling

Af alle steder i verden mødte jeg Darling på et weekendkursus i akvarelmaling hos AOF. Der var fyldt med ældre damer, der bare skulle have et par dage til at gå, mens de småsnakkede og malede romantiske roser på papir, og så var der Darling og jeg. Det var oplagt, vi fandt hinanden, fordi vi i den grad skilte os ud, og vi kom hurtigt til at tale om bøger, efter hun fortalte, at hun arbejder som forfatter. Siden har vi brugt mange sene eftermiddage på at patruljere ruten af antikvarer og for gode tilbud og glemte førsteudgaver. Og vi har drukket spandevs af varm chokolade, mens vi har grinet og grædt over verdens uretfærdighed. Både uretfærdigheden i Afrika og dén henne om hjørnet hos den trælse ostemand, der altid vejer præcis 200 g. mere ost af, end man har bedt om, som han så presser én til at købe. Jeg har kun kendt Darling i 2 år, men jeg ville ønske, jeg havde kendt hende længere. Hun er min bedste veninde, og jeg føler dybt for hende.

Du ved, at Darling har været ansat i Eriks firma, og at de stadig ses til frokost en gang i mellem. Erik siger, hun er en af de mest intelligente piger, han nogensinde har haft på kontoret, og han er ked af, hun ikke havde lyst til at blive i firmaet, men valgte at skrive bøger i stedet for. Den eneste anden af Darlings venner, du har mødt, er en clairvoyant dame, der hedder Karen Fosberg. Darling mødte hende i forbindelse med noget research om det gamle Rumænien.

Yndlingssteder i byen/andre kontakter

Christine kommer ofte på Kastanjegade, hvor der ligger mange antikbutikker. Hun nyder at slentre fra den ene ende til den anden og kigge på vinduer, og hun er en kendt og velkommen kunde i mange af butikkerne. Hun er også ved at have et habilt netværk i velgørenhedssorganisationerne. De kender hende hos Kræftens Bekæmpelse, Kirkens Korshær, Lions og Verdensnaturfonden. Og senest har Røde Kors spurgt hende, om hun vil være med i et projekt, hvor hun får nogle penge til rådighed for at få dem til at yngle for organisationen (snak løbende med spil-lederen om disse kontakter, hvis du får brug for dem).

Noget til overvejelse

Det er vigtigt for scenariet, at du kan tale med de andre med overbevisning som Christine. Derfor skal du selv tage stilling til:

Hvad er det for et projekt, hun arbejder på lige nu? Er det en indsamling eller et arrangement? For hvem? (Bliv hurtigt enig med Erik)

Hvad stemte hun ved seneste folketingsvalg?

Hvilken slags bøger læser hun?

Hvad er det, der er med ham Rolf? Og hvad tror hun selv?

Hvorfor har hun ikke nogen børn? Vil hun gerne have nogen?

Hvor langt vil Christine gå for at beskytte og hjælpe de svage? Har hun den samme grænse for de mennesker, hun holder særligt af: Darling, Erik og Iben?

Når scenariet om lidt går rigtigt i gang ...

... er Christine på vej til møde med Darling og nogle af hendes venner på Cafe Jazzy. Hun havde håbet på lidt bedre vejr, men det er koldt, og det regner ... som på så mange andre lørdag eftermiddage om efteråret. Darling skrev, at hun var på sporet af noget meget stort og vigtigt, hun behøvede hjælp til. Det er meget spændende, og Christine er lige så spændt på at møde de andre. ‘En Task Force’, kaldte Darling selskabet ... Men først et lille intermezzo ...

Erik Hasselager, 46 år

Beskæftigelse: Direktør og ejer af Hasselager Holding. Firmaet har i dag 58 ansatte, og Erik kunne uden problemer trække sig tilbage og leve om ikke rigt så habilt af pengene.

Bopæl: 10 år gammel villa i gule mursten i to etager i en middelklasseforstad. Carport med plads til familiens to biler, nydeligt og funktionelt køkken, pæn og velholdt have med drivhus, hvor han nyder at slappe af med at pusle om blomsterne. Huset holdes rent af Anbu, der er flygtet pakistaner. Hun bor her ikke, og hun får skattepligtig løn efter overenskomsten.

Familie: Eriks første kone, Elly, døde for 5 år siden. Nu er Erik lykkeligt gift med Christine. De har ikke talt om børn, men han er parat til at blive sen far, for han forstår, hvis hun gerne vil opleve at være mor. Erik er meget tæt på sin nevø Rolf.

Drivkraft

Erik er et godt menneske. Og han er ressourcestærk. Han trives, når han hjælper andre, og han elsker at gætte deres ønsker og opfylde dem, før de får sagt dem højt. Hvis det stod til ham, var alle trygge, glade og levede stabilt uden unødige konflikter. Han har en høj retfærdighedssans og slår gerne et slag for de svage.

Erik set lidt ovenfra

Erik er kun 46 år uden på, men han er meget ældre inden i! Han er et flinkt og jovialt menneske, og jeg håber, du vil få megen morskab ud af at mægle, tilgive og være på en gang rar og stor i slaget og sørge for, at folk får hænderne op af lommen, hvis de snakker for meget. Noget af det spændende ved Erik er, om han er så rar hele vejen igennem, eller om du synes, der ligger noget andet nedenunder.

Tale														Handling																											
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12																	
Vedholdende														Flyvsk																											
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12																	
Detaljeorienteret														Store linjer																											
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12																	
Konfliktsky														Direkte																											
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12																	
Gruppefølelse														Individ																											
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12																	
Rationel														Passioneret																											
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12																	
Amoralsk														? Sæt den selv ?														Moralsk													
12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12																	

Erik om Rolf

“Hold lige malerrullen, mens jeg kravler ned fra stigen,” siger jeg. Du holder både fast i rullen og stigen. Det er rørende, som du synes, du skal passe på din gamle onkel.

“Så gammel er jeg altså heller ikke blevet endnu,” siger jeg og trækker kasketten ned i panden på dig: “Selv om du er tre gange så bred over skuldrene, som jeg er ...”

“Nej,” svarer du, “men det er den stige, far har limet, og han er altså ikke lige den i familien, der er mest fiks på fingrene.”

Jeg falder i staver og kigger på dig hen over malerbakken, mens jeg fylder den op. Du er blevet en smuk, ung mand. En smuk mand, men mere vigtigt også et godt menneske, der tænker over, hvad han synes, der er vigtigt i livet, og som ved, man kommer længst med at elske sin næste. Måske er det mig, der har mistet tidsfornemmelsen. Jeg synes jo, det er som i går, Elly og jeg stod dér og holdt dig over døbefonten. Den gang skældte Elly ud på din far og sagde, at Rolf var et navn, man gav til schäferhunde og slagsbrødre. Hun ville være stolt af dig, hvis hun så dig i dag. Lige så stolt, som jeg er.

“Du, onkel Erik? Der er noget, jeg gerne vil spørge dig om.” “Spørg du bare væk, min dreng. Hvis jeg kan svare, gør jeg det hellere end gerne.”

“Jo, min træner har sagt, at han regner med, der er en billet til mig til de næste olympiske lege. Men det betyder, at jeg skal træne rigtig hårdt og måske rejse til USA på træningslejr et halvt år. Og hver så med mine venner - og hvad med min eksamen?”

“Tja, Rolf. Jeg er i hvert fald helt sikker på én ting: Hvis du ikke tager bevidst stilling til det, der kan blive hjørnestenene i dit liv, så sker livet alligevel. Chancen for at resultatet bliver det, du drømmer om, er bare mikroskopisk. Så du må heller tænke en gang for meget, end for lidt. Dit liv er som en bil, og det er dig, der er føreren.” Det føles rart at kunne give bare en lille smule af min store livserfaring videre til en, der kan bruge den.

Rolf er din brors søn. Du er også hans gudfar, og det er netop sådan, du følger for ham: Du er hans ekstra far. Faktisk minder han mere om dig, end han minder om din bror. Du har altid følt medansvar for, at han kom godt i vej. Indtil videre er det gået over al forventning. Han er en af landets bedste konkurrencesvømmere, og du tager tit med ham til stævne.

Erik om Christine

“Det kan da ikke være rigtigt! Siger du, at kommunen ikke vil være med til, at vi laver fællesspisning for Dansk Flygtningesamfund og pensionistklubbenovre på skolen i weekenden? Jamen, den er jo gabende tom om lørdagen. Og Lions Club betaler for rengøringen! Det kan jeg godt sige dig, det sidste ord er ikke sagt i dén sag!”

Jeg smækker røret på og står stadig og koger med ryggen mod stuen, da jeg hører dig liste ind. Jeg fokuserer på staudebedet henne ved haveskuret for at hidse mig ned. Men min indre stemme er ikke nær så beroligende, som din hånd, der forsigtigt finder min.

“Hvad vil du gøre nu?” spørger du og giver mig den drink, du havde med i den anden hånd.

“Det ved jeg ikke. Måske bliver vi nødt til at finde et andet sted, vi kan være.”

“Er det skolebestyrelsen, der gør knuder?”

“Nej, jeg tror, det er inspektøren, der er utilfreds med, at jeg er gået den direkte, reglementerede vej i stedet for at komme til ham med hatten i hånden og en diskret flaske spiritus først,” svarer jeg. Jeg tror, jeg hader bestikkelse lige så meget, som jeg elsker at give gaver.

“Men der er da ingen, der kan være så smålig, Erik. Det ville jo gå ud over en hel masse uskyldige mennesker uden socialt netværk, hvis I ikke kan være på skolen, siger du.”

Hvor er du sød og naiv, som du står der i vores dagligstue.

“Hvis alle var som du, ville verden være et bedre sted at være,” siger jeg og stryger pegefingeren over din kind. Du smiler.

“Men ind til den dag, verden ser sådan ud, er jeg bange for, der er nogle af os, der må slås mod individualismens onde spøgelse.”

Dit smil mister sin glød. Fordi du ved, jeg har ret.

Christine er din 29-årige kone. Hun var sekretær i dit firma, da din første kone, Elly, døde. Hun hjalp dig gennem din sorg, og I giftede jer for et par år siden. Hun er det reneeste og fineste menneske, du kender. Du ville ikke kunne bære, hvis noget ondt skulle ramme hende.

De andre

Du har flere gange spist frokost med **Sune** sammen med **Rolf**. **Sune** er en af din nevøs venner, og de to drenge har kendt hinanden siden barndommen. **Sune** er en gæv fyr af rette støbning. Det er **Christine**, der tager sig af love og regler i forbindelse med jeres velgørhedsarrangementer. Hun benytter oftest **Iben** som advokat og omtaler hende som en af de sjældne i den stand, der har en menneskelig samvittighed.

Erik om Darling

Darling (som Kirsten insisterer på at blive kaldt, nu hvor hun lever af at være forfatter) var ansat et par år hos mig som sekretær, da firmaet var småt, og jeg selv havde tid til at blande mig i den daglige forretningsgang. Hun var utrolig sød og dygtig, men det var tydeligt, hun ikke var helt lykkelig, så jeg forstod det godt, da hun sagde op.

Der har altid været en særlig kontakt mellem hende og mig. Og måske er det fordi, jeg var hendes chef, at jeg aldrig helt er sluppet af med beskyttertrangen over for hende. Vi ses stadig. Somme sider kommer hun forbi flere gange på en måned. Så kan der gå år, hvor det eneste, jeg hører fra hende, er det frieksemplar, hun sender af sin seneste bog. Men så pludselig en dag er hun der igen, og jeg tilgiver hende straks hendes tavshed, for den særlige forbindelse er tilbage med det samme: Som om vi slet ikke har været adskilte i mellemtiden. Hvor er det herligt med den slags venskaber.

Yndlingssteder i byen/andre kontakter

Erik er omkring sig. Han er ofte inde på kontoret, hvor han sætter en ære i at kende den enkelte medarbejder og have styr på vedkommenes familieforhold. Han er også ofte i Lions Club, hvor han arrangerer velgørnshed med andre markante borgere, og så elsker han det ægte folkelige: Erik har flere gange holdt firmaarrangementer på bakken, og han er typen, der nyder at pakke bilen og tage på familieskovtur eller tage på dyreskue, hvor han kan få sig en hyggelig sludder med kompetente mennesker, der går op i deres hobby. Når han har tid, pusler han lidt med slægtsforskning, og når han en gang skal pensioneres, regner han med at få fast læseplads på landsarkivet.

Noget til overvejelse

Det er vigtigt for scenariet, at du kan tale med de andre med overbevisning som Erik. Derfor skal du selv tage stilling til:

Hvordan er en typisk aften for Christine og Erik (bliv hurtigt enig med Christine)

Hvad har han planlagt at give Christine til hendes næste fødselsdag?

Hvad stemte han ved seneste folketingsvalg?

Erik vil gå langt for at beskytte og hjælpe de svage. Vil han gå længere - og hvor langt - for de mennesker, han holder særligt af: Darling, Rolf og Christine?

Når scenariet om lidt går rigtigt i gang ...

... er Erik på vej ned på Cafe Jazzy. Det er en frisk, grå dag med let regn, og det er allerede godt over middag. På cafeen skal han mødes med Darling, som sendte ham et overraskende formelt brev - nærmest som en mødeindkaldelse. Det er længe siden, han har set hende, og han glæder sig meget. Hendes øvrige unge venner er uden tvivl interssante at bruge et par timer med. Men først et lille intermezzo ...

Iben Holm Rasmussen, 34 år

Beskæftigelse: Advokat. Har et stående tilbud om at blive partner i det middelstore bureau i midtbyen, hvor hun arbejder.

Bopæl: Murermestervilla i forstad med god plads til børnene. Efter at have boet der i nogle år er manden ved at have sat skik på ombygningen, så familien nu har det store køkken-alrum og den udestue, den altid har ønsket sig.

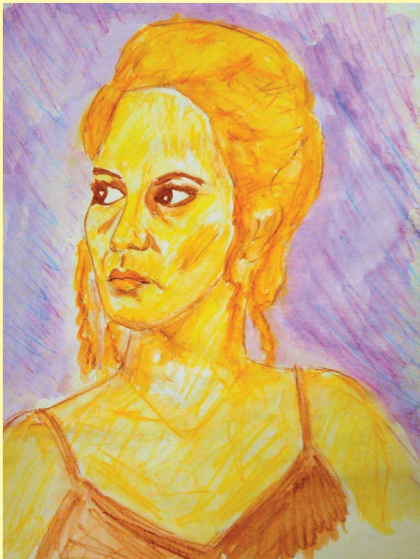
Familie: Ibens forældre lever begge to. De bor et par gader væk fra hendes eget hus og er hyp-pige og lykkelige barnepiger. Iben er gift med Michael, der er konsulent. De har sammen Christian på 14 og Ida på 10. Det går forbavsende let at have en teenagesøn, der er ikke meget drama over ham. Ibens søster, Irene, bor i midtbyen.

Drivkraft

Iben tror på det gode i andre, til andet er bevist. Hun respekter andre, så længe de er ærlige og står ved deres værdier med åben pande. Hun drives af at få sandheden på bordet - også den ubehagelige - og at få den talt igennem. Hun har en høj retfærdighedssans og kan forvandle sig til en løvemorslignende hævner, hvis folk bliver dårligt behandlet.

Iben set lidt udefra

Iben er i nogen grad spil-lederens forlængede arm. Hendes natur er at holde overblik og sørge for, at der bliver plads til alle. Jeg håber, du får morskab ud af at lægge op til de andre og give dem mulighed for oneliners, for det ville være meget i Ibens natur. Der er et strejf af martyr i hende, men hun er på ingen måder hverken dum eller handlingslammet: Iben er parat til at gøre hvad som helst, hvis hun føler, det er nødvendigt. Hun er typen, der kunne nægte sin store søn at gå til sodavandsdiskotek ‘for hans eget bedste’.

Tale	Handling
12	11
10	9
8	7
6	5
4	3
2	1
0	1
2	3
4	5
6	7
8	9
10	11
12	

Kontrolleret	Spontan
12	11
10	9
8	7
6	5
4	3
2	1
0	1
2	3
4	5
6	7
8	9
10	11
12	

Sikkerhedsorienteret	Risikovillig
12	11
10	9
8	7
6	5
4	3
2	1
0	1
2	3
4	5
6	7
8	9
10	11
12	

Konfliktsky	Direkte
12	11
10	9
8	7
6	5
4	3
2	1
0	1
2	3
4	5
6	7
8	9
10	11
12	

Gruppefølelse	Individ
12	11
10	9
8	7
6	5
4	3
2	1
0	1
2	3
4	5
6	7
8	9
10	11
12	

Rationel	Passioneret
12	11
10	9
8	7
6	5
4	3
2	1
0	1
2	3
4	5
6	7
8	9
10	11
12	

Moralsk	? Sæt den selv ?	Amoralsk
12	11	10
10	9	8
8	7	6
6	5	4
4	3	2
2	1	0
1	2	3
3	4	5
5	6	7
7	8	9
9	10	11
12		12

Iben om Irene

Vi sidder stadig i stuen og spiser frokost, da du kommer. Jeg ser dig slynge tørklædet over skulderen ude i gården og betale taxachaufføren gennem forruden. Jeg havde ellers håbet at nå opvasken først, så du var fri for at føle dig presset til at skulle hjælpe mig. Måske kan jeg overtale dig til at sidde på slagbænken og drikke kaffe imens. Ungerne er på vej til spejder og gymnastik, men de er som altid glade for at hilse på dig. Du ville sikkert være deres yndlingsmoster, selv om I så slet ikke havde været i familie.

“Nå, så lader de dig stå med opvasken?” Du sender et bebrejdende blik efter den største.

“Ja, men det gør ikke noget, det er somend hyggeligt nok. Sæt dig, så kan vi snakke, mens jeg ryder af.”

“Hvor er gemalen? Nej, tak, ingen kaffe. Jeg laver selv en kop te,” siger du og begynder at lægge jakken.

“Nej ikke tale om, selvfølgelig laver jeg din te, det manglede da bare... Han er på strategiweekend, men jeg holder jo fint skansen alene,” siger jeg. Jeg ved, du prøver at forstå min situation, men du har hverken mand eller børn, så du har ikke chancen for at forstå.’ At holde skansen’ kan være en barsk weekendtjans, men jeg klager ikke.

“Hvad var det så med den embedsmand?” Med de ord forvandler du dig med en enkelt sætning fra min allerkæreste søster til bidsk journalist. Og jeg forklarer om rygtet, jeg har hørt fra et af ministerierne: Om en forhandler, der har kæmpet for lønsstigning på alle de ansattes vegne, men som har fået vinklet puljereglerne således, at han med garanti selv er en af de fem, der vil få markant størst fortjeneste ud af ordningen. Du noterer, og jeg ved, du vil tage din research seriøst, når du går herfra.

“Hvorfår gør en mand som ham sådan noget?” spørger du. “Han burde da vide, han er i søgelyset for at blive tjekket, når han sidder i et ministerium.”

“Ja det forstår jeg heller ikke. Men der er åbenbart nogen, der ikke er tilfredse med at tjene dobbelt så meget, som de behøver. Hvad var det, Dan Turell sagde?”

Det kommer fra os i kor som et mantra: *Pas på pengene. Penge er dødsensfarlige.*

Irene er din storesøster. I ses ofte, hun er flink til at se efter børnene, og I minder i det hele taget en del om hinanden både inden i og uden på. Du kan sagtens tale med Irene om hvad som helst ... når først, du har overbevist dig selv om, det ikke er til for megen ulejlighed.

Iben om Christine

“Der er noget andet, jeg gerne vil tale med dig om.” Du lægger papirerne ned i tasken og giver mig genparten med din underskrift på.

“Jamen endelig. Sig dog til,” svarer jeg.

“Det handler om en mand i et af de projekter, vi laver for Kræftens Bekæmpelse. Jeg har det sådan lidt underligt med ham. Han er ikke ligesom os andre. Han vil gerne bestemme det hele, og han synes aldrig, folk gør noget ordentligt. Jeg havde ellers sådan håbet, det ville blive et godt samarbejde, for Kræftens Bekæmpelse har jo sådan et godt ry.”

“Er han ansat derinde?”

Du nikker.

“Selvom man er ansat i en sympatisk virksomhed, kan man jo godt være et dumt svin. Hvorfor siger du ikke bare til ham, at han ikke skal tro, at han er noget, og da slet ikke mere end alle jer andre, der arbejder gratis - for det er vel det, det handler om?” spørger jeg.

“Ja, lige præcis. Men Erik siger, det ikke er så slemt...”

“Men det er jo heller ikke ham, der har det daglige arbejde med ham. Hvis du ikke selv vil tage konfrontationen, kan jeg godt lave et udkast til en samarbejdsaftale, der også tager højde for beslutningsprocesser og kompetencefordeling,” siger jeg. Og jeg kan straks se, at jeg har gættet dine ønsker.

“Ja, det var lidt det, jeg havde håbet,” siger du og smiler. Og fortsætter: “Ja, jeg ved jo godt, jeg bør blive bedre til det her med tiden, og jeg øver mig også virkelig på at tage flere af den her slags konfrontationer, for det er jo lige den her slags arbejde, jeg gerne vil have. Og det skal også nok komme.”

“Ja, det skal det nok, Christine, og der er jo ikke noget galt for, at du i fremtidige projekter bruger min samarbejdskontrakt som udkast til at skrive din egen, der er afpasset det enkelte projekt. Ring til mig, hvis den egocentrerede bavian stadig er et problem om en uge.”

Christine er din vigtigste klient, der bruger dig til diverse lovarbejde omkring de mange velgørenhedsarrangementer, hun og hendes mand Erik er involveret i via deres firma, Hasselblad Holding. Christina er langt yngre end han, og hun er forfærdelig usikker, men der er en gnist af noget ukueligt i hende, som måske svarer meget godt til noget, du prøver at undertrykke i dig selv. Når du hjælper hende, er det i hvert fald lidt som at hjælpe denne side i dit indre.

De andre

Erik er gift med **Christine**. Du har aldrig mødt ham, for al kontakt går gennem hende. Han lyder som en stor, glad bamse oppe i årene.

Christine har også omtalt **Eriks** nevø **Rolf**, som åbenbart kommer en del i huset. Han skulle være et sødt menneske, men du fornemmer, der er et eller andet i klemme mellem **Christine** og **Rolf**.

Du har hørt **Irene** omtale **Sune**. Han er bartender på hendes stamcafe, og er nærmest ophøjet til terapeut-status, fordi hun kommer af med så meget galde under sine eftermiddagsbesøg dernede.

Iben om Darling

“Men hvad nu, hvis du var rig, Iben. Så stinkende rig, at du ikke behøvede at tænke på alle disse praktiske ting og bare kunne gøre det, der passer dig. Hvad ville du så?” spurgte min veninde, forfatteren Darling Toft, for snart 4 år siden, da vi mødtes på en cafe. Jeg tænkte længe. Det var et simpelt spørgsmål. I hendes øjne, så det ud, som om det kun var indgangsspørgsmålet til en masse andre, men for mig blev det et af dem, der ændrede mit liv. For i lige det øjeblik blev jeg klar over, at jeg netop ikke behøvede at arbejde mod at blive stinkende rig, selvom jeg er advokat. Jeg er jo tilfreds med mine faste arbejds-tider, og det derhjemme løber rundt, og vi mangler ikke noget. Af en eller anden grund er Darling særlig god til at stille den slags spørgsmål. Selvom vi er meget forskellige. Eller måske er det netop derfor, at hun er den eneste af mine ældre venner, jeg har beholdt. Ellers ser vi jo mest andre par, ligesom der er mange på vejen, der er blevet nære venner af familien.

Sidst du så Darling, havde hun lige mødt en ung mand, der hed Ruben Frederiksen. Han hænger ud på Cafe Jazzy, og hun virkede nærmest opslugt af ham. Hun sagde, at hun på én gang var meget frastødt og enormt tiltrukket af ham. Du har en skidt fornemmelse i maven over den knægt. Darling plejer ikke at lade sig rive med på den måde.

Yndlingssteder i byen/andre kontakter

Iben spiser tit frokost på Cafe Sommerfugl i indre by. Både med forretningsforbindelser og alene. Hun nyder at sidde og se verden glide forbi hende, mens hun drikker sin kaffe. Hun sidder i skolebestyrelsen og er også i bestyrelsen i idrætsforeningen, hvor hun selv går til balle-mave-lår hver torsdag.

Noget til overvejelse

Det er vigtigt for scenariet, at du kan tale med de andre med overbevisning som Iben. Derfor skal du selv tage stilling til:

Hvilket slags konsulentfirma er manden i? Og hvor meget arbejder han? (fortæl det til Irene)

Hvad skal der til, for at Iben påtager sig partnerskab i virksomheden og tilsvarende større arbejdsbyrde?

Hvad stemte hun ved sidste folketingsvalg?

Hvor bevidst er Iben om, at hun i høj grad lever efter Jantelovens bud - og dømmes andre efter den?

Hvor langt vil Iben gå for at beskytte og hjælpe de svage? Har hun den samme grænse for de mennesker, hun har et særligt forhold til: Darling, Irene og Christine?

Når scenariet om lidt går rigtigt i gang ...

... er Iben på vej ned på Cafe Jazzy. Selvom det er lørdag, og hun egentlig skulle på indkøb med familien, har hun valgt at komme. Hun har næppe haft noget valg, for Darling lod det være meget klart i det brev, hun sendte, at det betød meget for hende, at alle kom. ‘alle’ ... gad vide, hvem resten er? Og hvorfor skal det netop være en lørdag, de skal mødes. Iben kan da ikke være den eneste, der har familie at tænke på ... Men først et lille intermezzo ...

Rolf Hasselager, 26 år

Beskæftigelse: Elitesvømmer. Dansk mester i 100 m. crawl med internalt potentiale. Sideløbende i gang med højere handelseksamen (HH), så der er noget at falde tilbage på, når karrieren er slut.

Bopæl: Bor stadig hjemme hos mor og far i deres lille, røde parcelhus. Der er ikke plads til meget andet end seng, skrivebord og skab på værelset, men det er praktisk, at have mor til at vaske tøj og lave mad, når man bruger så meget tid på både skole og sport.

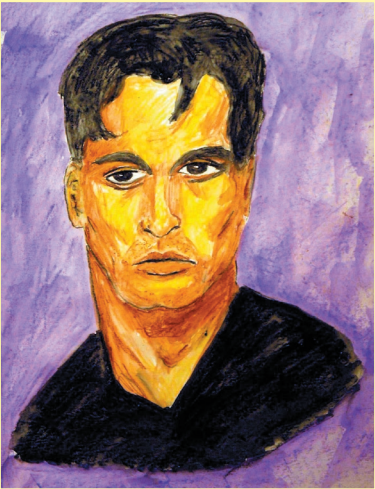
Familie: Ud over Rolfs forældre bor labradoren Buster i parcelhuset. Rolfs yngre søster Sofie læser i Århus. Det er en rar familie, der fungerer uden ballade. Man hjælper hinanden, ses ofte og lader være med at presse hinanden, når man kan se, der er problemer.

Drivkraft

Rolf tror på det gode, stabile samfund og styrken i at beholde begge ben på jorden. Han drives mod nøje gennemtænkte mål og beundrer folk, der er dedikerede til en sag. Han er en stærk holdspiller med en stor retfærdighedssans. Han tror på, at samfundet er godt for os alle og kunne sagtens ende som lokalpolitiker eller butiksindehaver i provinsen, når han engang er færdig med at svømme.

Rolf set lidt fra oven

Rolf er en udfordring at spille, fordi han i langt højere grad er en handlingens end en talens mand. Det betyder slet ikke, at du bør sidde og holde kæft, men snarere at Rolf synes, det er bedre at gøre noget ved sagen i stedet for at diskutere den ihjel. Han kender hurtigt og intinktivt forskel på rigtigt og forkert, og han står fast på sine holdninger uden at kræve, at alle deler dem. Han er et kropsligt menneske, der hviler godt i sig selv. Brug det i dit spil.

Tale	Handling
1211109876543210123456789101112	
Kontrolleret	Spontan
1211109876543210123456789101112	
Sikkerhedsorienteret	Risikovillig
1211109876543210123456789101112	
Konfliktsky	Direkte
1211109876543210123456789101112	
Gruffefølelse	Individ
1211109876543210123456789101112	
Rationel	Passioneret
1211109876543210123456789101112	
? Sæt den selv ?	
1211109876543210123456789101112	

Rolf om Erik

Jeg står øverst på skammelen og kigger efter dig. Skaden i skulderen værker stadig en smule, men kun når jeg bevidst retter opmærksomheden mod den, for stoltheden og glæden er så meget større. Dannebrog hænger over lægterne ved tilskuerpladserne, og et af dem har oven i købet mit navn skrevet med sort tusch i det hvide kors. Jeg finder dig i mængden og nikker. Du smiler og vinker, som om det var dig, der havde vundet. Skøre onkel ... Så spiller de ‘Der er et yndigt land’, og der sker det samme, som jeg oplever hver gang til disse internationale stævner. Klumpen i halsen og den varme følelse i maven, som ellers aldrig er der. Den, vennerne siger, de oplever, når de kysser en pige eller springer elastikspring. Jeg kender den kun på toppen af skammelen, mens mit syn sløres mod Dannebrog, der stiger majestætisk op langs væggen. Denne gang flankeret af et tysk og et hollandsk flag. Og det er hele besværet værd. Alle timerne ved romaskinen og løbeturene i lortevejr. For Danmark.

Jeg har aftalt at mødes med dig til sen frokost efter overrækkelsen, men selvom jeg glæder mig til den første fadbamse i to måneder og en ordentlig wienerschnitzel i cafeteriet, tager jeg min tid. Min krop er mit tempel, og den kender sin rutine, som det ville være tåbeligt at bryde for en Carlsberg. Jeg bruger 4 minutter på at finde min jordforbindelse, så går jeg i bad, giver håret ekstra næring efter mødet med bassinets klor og klæder om.

Du er helt oppe at køre. Både med armene og tegnebogen. Giver kager til hele holdet. Klapper mig på ryggen og siger gang på gang, at det glæder dig, at jeg vandt, men endnu mere at jeg ikke hoverede over taberne. Og jeg ved, du allerede har ringet til far og mor for at dele din stolthed med dem. Du peger på mig med din gaffel og siger med et stort smil og munden fyldt med hakkebøf: “Den er ikke så god som Christines, men dét er også svært at gøre efter. Har jeg fortalt dig, at en af brødrene i logen måske er interesserede i at sponsere dig?”

Erik er din yndlingsonkel. Han har altid været der som en ekstra far: Glad, jovial, opmuntrende og hjælpsom. Han har kørt dig frem og tilbage til stævner, har en scrapbog med avisudklip fra din karriere, og er altid klare med et godt råd, hvis man ikke rigtig synes, man kan spørge mor og far.

Rolf om Sune

“Du kan vel nok bunde en øl?” spørger han.

“Nej, det går ikke. Ellers tak,” svarer jeg. Min gamle klassekammerat Bjørn er blevet et stort lokum af en fyr med utydelige skønnerter tatoveret op langs armene. Og han er sejlende beruset..

“Nå, er du blevet fin på den? Hvad? Kan du ikke længere dele en øl med gamle venner. Pha.” Han vil gerne spytte hånligt, men lidt af mundvandet bliver hængende som uberegneligt savl på hagen.

“Nej slet ikke, jeg skal til stævne.”

“Hvad satan sagde du? At du sku’ tæv’ mig???” Han har allerede smøget skovmandsskjorten op. Og det slår mig, at han sikkert aldrig rigtigt har tilgivet mig, at jeg i fjerde fortalte læreren, at det var ham, der havde skrevet ‘Slamkusse’ på Hannes rygsæk.

Og så træder du imellem os. Jeg så dig ikke i skyggerne, men nu står du der og er næsten mere solid, end muren bag mig.

“Hej Bjørn, det er da ellers en fin tatovering, du har der, den havde du ikke sidst,” siger du, mens du vinker mig væk, og jeg glider ind i den skygge, du kom fra. Du behandler ham, som min mor behandler sine dagplejebørn. Du er fuldstændig på toppen af situationen, mens du afleder hans opmærksomhed, og efter et par minutter har det store drog glemt mig. I stedet står han og giver dig en guidet tur op og ned af sine arme ... og det er jo ikke fordi, du er den store speedsnakker, men du har en intensitet over dig, der gør, at selv en beruset damptrømler som Bjørn må stoppe sin besærkergang og høre efter, hvad du siger til ham.

“Jeg kunne jo også bare have smadret ham,” siger jeg, da vi går tilbage til baren.

“Ja, selvfølgelig kunne du det, men det var der jo ikke nogen grund til. Tænk hvis du havde forstrukket en sene på sådan en nar. Kom: Lad os dele en appelsinvand og komme hjemad.”

Sune er din bedste ven. I mødtes i svømmeklubben som små, men han begyndte at spille fodbold i stedet for. Nu er han ansat som bartender, eller som han selv ville sige det: Konge på sin egen cafe. Du er ikke i tvivl om hans loyalitet, selvom I sjældent taler om følelser. Sune er god til at skære tingene ud i pap. F.eks. var det ham, der fik dig overbevist om, at du blev nødt til at sætte dig op imod en korrupt leder i svømmeunionen. Det gav dig en masse publicity - og titelen som Rebel of the year i Ekstra Bladet.

De andre

Sune har fortalt dig lidt om **Irene**. Hun er stamkunde på hans cafe og en kendt journalist. Sune taler meget pænt om hende. **Christine** er gift med din onkel **Erik**. Hun var sekretær i firmaet, og da tante Elly døde af kræft for et par år siden, giftede **Erik** sig med hende. Du har mødt hende nogle gange og har et neutralt forhold til hende. Det er godt at se **Erik** gift igen. Mennesket bør være to, og troskab er en æressag.

Rolf om Darling

“Tror du, man ‘bare’ kan være venner med en af det andet køn?” spurgte jeg, og Darlings svar kom uden tøven: “Selvfølgelig kan man da det. Vi er da de bedste venner, og jeg har da aldrig tænkt på at gå i seng med dig!” Jeg blev både lettet og en lille smule stødt. For jeg tænker ganske vist ikke så meget på hende som et sexobjekt i dag, men det gjorde jeg da, da vi mødtes for 9 år siden, hvor hun var farlig og erfaren og vikar på skolen, mens jeg var en bleg knægt med karseklip - det sårer mig lidt at høre, hun ikke delte min passion dengang. Til gengæld er det godt at vide, at hun uden indvendinger tror på vort venskab i dag. Hun ringer tit, når hun er ude at rejse og researche til nye bøger. Fra små anonyme hotelværelser i afkroge af Europa, hvor hun keder sig. Så er det præcis, som når vi mødes på en cafe. Hyggelig smalltalk, der kan stå på i timer. Hvor hun rydder op i sin kuffert eller zapper tv, mens vi snakker. Det er et uforpligtende venskab på den måde, der netop forpligter, fordi venskab er helligt.

Du ved, at Sune kender Darling og møder hende en gang i mellem. Du ved også, at hun har arbejdet som sekretær for Erik, der stadig ses med hende fra tid til anden. Du kender kun en enkelt anden af Darling venner, Simon Søndergaard, der var filosofisk rådgiver på en artikel, Darling skrev om ondskabens væsen. I besøgte ham sammen hos ham. Du har aldrig set Darlings eget hjem.

Yndlingssteder i byen/andre kontakter

Rolf har sin stabile hverdag, der begynder med en løbetur langs anlægget, en tur i kiosken efter avisen, hjem og spise morgenmad med forældrene, læse lektier, tage ind til byen og ordne ærinder, tage til træning, tage ind på skolen til aftenundervisning og hjem til sen aftensmad, lidt fjernsyn og snak med forældrene og så i seng. Weekenden går ofte med stævner eller med at slappe af med Sune. Han kender alle i sine nærmiljøer: naboen, kioskmanden og ham, der svaber gulvet i hallens cafeteria. Men hans omgangskreds uden for svømmeverdenen er desværre ikke så stor.

Noget til overvejelse

Det er vigtigt for scenariet, at du har noget til fælles med Rolf, så du kan tale for ham. Derfor skal du selv tage stilling til:

Hvilket parti stemmer han på ved folketingsvalget?

Hvilke slags ting taler Rolf og Sune IKKE om (bliv hurtigt enig med Sune)

Om tre uger skal han vælge, om han vil tage et halvt år i træninglejr i udlandet. Det vil sikkert bringe ham til OL. Til gengæld vil han gå glip af noget af sin uddannelse. Hvad vælger han?

Tror Rolf på Gud? Hvilken slags gud?

Hvor langt vil Rolf gå for at beskytte og hjælpe de mennesker, han holder særligt af: Darling, Erik og Sune?

Når scenariet om lidt går rigtigt i gang ...

... er Rolf på vej ned på Cafe Jazzy. Det er en fugtig lørdag i oktober et par timer over middag. Darling ringede for et par dage siden og bad ham om at møde hende og en håndfuld af hendes øvrige venner netop i dag. Hun sagde, at det var vigtigt. Nu glæder han sig og er også nysgerrig. Hvorfor mon han efter alle disse år pludselig skal møde disse venner? Men først et lille intermezzo ...

Irene Holm Hansen, 35 år

Beskæftigelse: Journalist. Fastansat på et stort dag-blad i hovedstaden. Kendt for skarpe artikler, hvor hun taler de svages sag.

Bopæl: Fireværelses andelslejlighed i midt-byen, som hun har stået på venteliste til i årevis. Men det er svært at få en andel, når ens principper forbyder én at lægge penge under bordet. Lejligheden er pæn, rydelig og præget af klassisk, dansk design.

Familie: Både mor og far lever, og Irene og hendes søster Iben er flittige til at besøge og hjælpe dem. Iben bor med sin mand og to søde børn i nærheden af bedsteforældrene ude i en af forstæderne. Irene har en kæreste, der hedder Klaus. Hun går og tæller på knapper for, hvornår de skal flytte sammen og måske giftes. Hun bliver jo ikke yngre.

Drivkraft

Irene er en korsfarer i det moderne velfærdssamfund. Hun kæmper for de svage, de glemte og dem, der er blevet snydt af systemer og egoistiske mennesker. Hun bliver høj af at hjælpe enkeltindivider. Hun søger den gode og sande historie i de mennesker, hun møder.

Irene lidt fra oven

Irene er en intelligent kvinde med mål i livet, men hun er hverken enøjlet eller hysterisk, og selvom hun er et meget talende menneske, er hun i endnu højere grad et menneske, der handler og tager ansvar. Hun er i stand til at ofre både sig selv og andre i arbejdet for en bedre verden.

Tale	Handling
1211109876543210123456789101112	

Kontrolleret	Spontan
1211109876543210123456789101112	

Sikkerhedsorienteret	Risikovillig
1211109876543210123456789101112	

Konfliktsky	Direkte
1211109876543210123456789101112	

Gruppefølelse	Individ
1211109876543210123456789101112	

Rationel	Passioneret
1211109876543210123456789101112	

? Sæt den selv ?
1211109876543210123456789101112

Irene om Sune

Uden et ord sætter du, min betalte engel, dagens kop med te foran mig på bardisken. Uden hverken sukker eller mælk eller et stykke belgisk chokolade i gyldent papir. Stærk og gloende - som du ved, jeg kan lide den.

“Du ser træt ud,” siger du, og jeg ved, du har ret. “Det er ikke noget. Der er i hvert fald ikke nogen nytte til at hælde det ud over dig.”

“Jo, jeg vil gerne høre. Er det ham Søren Hansen igen?”

Åh gud, har jeg virkelig brokket mig så meget over den sag, at du uden videre kan huske navnet. Jeg nikker:

“Han svarede heller ikke i dag. Jeg har ringet til ham hver dag i den her uge for at give ham chancen for at svare på piccolinens anklage. Men der kommer altid noget i vejen: så er han til frokost eller til et vigtigt møde. Eller sekretæren siger, han ringer om et kvarter. Men der sker ingenting.”

“Så skal du bare skrive artiklen uden at bruge ham som kilde!” siger du.

Der er ingen tøven i dit blik. Det er ikke et spørgsmål. Det er det, du synes, er retfærdigt i situationen. Hvad helvede laver en mand af din kaliber med en tåbelig bartjans?

“Ja, det er også lige det, jeg har tænkt mig at gøre,” svarer jeg: “Han skal ikke tro, han er mere end andre. Egoistiske idiot.”

Og jeg ser piccolinen for mig, som hun sidder og krøller sammen på det yderste af stolen og fortæller mig sin historie. Hun er 15, han er 52. Han har magt. Hun må nøjes med et minde om ‘Den første gang’ som noget, der skete på et conferencebord mod hendes vilje. Du er tavs. Men jeg kan se vreden i dig

“Nu er jeg jo ikke selv sådan en, der farer korporligt i struben på folk, Sune. Hvad ville du gøre, hvis du stod ansigt til ansigt med sådan en som ham?”

“Hvis han kom her i baren ville det være et hårdt valg mellem at hælde noget i hans drink, som han blev syg af og at slå en taburet i stykker mod hans hoved,” svarer du.

“Mmmm,” siger jeg. “Jeg er måske mere til gammeldags domsafsigelse. Men nok om det. Det kan være, han har ringet til min telefonsvarer, mens jeg var væk, så han alligevel når at få lov at give sin version. Hvad med dig? Hvordan har din dag været? Var det ikke i den her uge, den nye opvasker skulle begynde?”

Sune er bartender på din stamcafe, After Five. Hver dag har I en halv time alene, før der kommer andre kunder. Det har givet et besynderligt venskab, som ikke desto mindre er mere reelt og stærkt end mange af dine øvrige bekendtskaber. I behøver ikke længere så mange ord. I ved, hvor I har hinanden.

Irene om Iben

“Det er ikke helt lovligt,” siger du og gnider dine hænder. Du fryser ofte, når du går mod dine egne principper. Mon du ved det?

“Det kan godt være, men det er ikke det, det kommer an på i den her sag,” svarer jeg dig. Det er altid sådan her, det begynder: Du er altid stejl og tavs i starten, og som altid tør du op til sidst og bryder din tavshedspligt. Jeg kan på en måde godt forstå dig - du har respekt for god advokatskik, og din respekt for god tone og ærlighed gør, at du lider, hver eneste gang, jeg kommer løbende og får dig til at bryde den. Som nu:

“Iben, hvad sagde hun? Hvem var det, der havde slået rengøringsassistenten gul og blå? Jeg var oppe at se hende på sygehuset. Hun manglede tre tænder og havde fået 27 sting i baghovedet, hvor hun var blevet sparket. Det er et mirakel, hun ikke er død.”

Det var ikke en pige, jeg kendte, og de fleste ville kalde hende en nobody. Og det er det, der pisser os begge to af. Det er derfor, du til sidst bryder din juridiske tavshedspligt, og det er derfor, jeg bagefter bruger dage på at jage svinet og tvære ham ud over avisens forside.

“Det var ejeren af den opgang, hun bor i. Han vidste, hendes kæreste var på studietur og ikke kom hjem før om 14 dage.” Du kigger tomt ud af vinduet og bliver ved med at gnide dine hænder. Jeg kender dit store hjerte og dit følsomme sind godt nok til at vide, at du i dine tanker føler det hele på egen krop nu:

“De havde fremlejet lejligheden ulovligt. Ejeren sagde, han ville smide dem på porten øjeblikkeligt, hvis hun ikke havde sex med ham ... hun afslog,” siger du.

“Det er godt, Iben. Jeg skal nok tage den herfra.”

Jeg ved, du har dårlig samvittighed, men det har du ingen grund til. For ærlighed og respekt er mange ting. Det er også at tage bladet fra munden og handle, når det er nødvendigt - også selv om man bliver nødt til at gøre ting, der er ubehagelige.

Du er et lysende eksempel for din stand. “Hils ungerne,” siger jeg. Og så går jeg på jagt.

Iben er din lillesøster. Hun er 2 år yngre end du og en glimrende advokat med den sjældne blanding af at være en stensikker succes i faget - hun er blevet spurgt, om hun vil være partner - og at være udstyret med social samvittighed. I er meget tæt på hinanden, og du ville aldrig tøve med at betro dig til hende.

De andre

Du kender **Christine** af omtale. **Iben** beskriver hende som det mest reelle menneske, hun nogen sinde har mødt uden for familien. **Christine** er en af **Ibens** klienter. Du kender også til **Rolf**, men har aldrig mødt ham. Han er en nær ven af **Sune**, som han har kendt, siden de var små - og er fra tid til anden i aviserne, fordi han er en af landets bedste svømmere.

Irene om Darling

Jeg mødte forfatteren Darling Toft (research har afsløret, hun i virkeligheden hedder Kirsten, men det har vi aldrig talt om) i kanten på mit arbejde, hvor hun vendte sig mod mig med en bakke i hånden og som sin første sætning sagde: “Jamen, hvorfor helvede er der ikke nogen, der GØR noget ved, at kvinderne på jeres arbejdsplads ikke får løn under barsel. I snakker bare om det.” Og jeg har endnu ingen børn, men den replik blev startskuddet til, at det var mig, der fik vores ordning gennemtrumfet. Med hende som telefonkonsulent. Altid parat. Aldrig ligeglad. Og siden har vi talt sammen nogen gange. Om, hvad der ellers bør gøres. Hun har en enestående sans for detaljen, som jeg beundrer hende dybt for. Der er en besynderlig udtalt kontakt - og kontrakt - i mellem os. Jeg ved bare ikke helt, hvad den kontrakt går ud på.

Du ved, at din søster kender Darling, men I ser hende ikke sammen. Darling er i det hele taget et meget privat menneske, der hverken taler meget om sine øvrige bekendte eller inviterer folk hjem for at drikke kaffe og se hendes hjem. Den eneste anden af Darlings bekendte, du har mødt, er en lovende journalist-studerende, der hedder Susanne Højten. Hun har været i praktik på din avis, og du satte hende selv i forbindelse med Darling, da Darling pludselig manglede hjælp til research på noget tekst om aristokratiets rolle i nazi-Tyskland.

Yndlingssteder i byen/andre kontakter

Hvis ikke Irene var blevet nyhedsrapporter, var hun blevet sportsjournalist. Hun elsker konkurrencer, og ser lige så gerne på golf som på håndbold. Hun er selv medlem af skytteforeningen og skyder hver onsdag (er habil, men ingen mesterskytte). Hun går meget på gaden og snuser efter glemte historier og er et kendt ansigt, som de lokale i byens mere snuskede kvarterer ikke gør noget ondt, men måske snarere passer på. Irene har den dedikere journalists netværk med sig i baglommen. Hun kender næsten altid en, der kender en - men bruger hverken sit netværk eller sit pressekort til fornøjelse og fritid (snak evt. løbende med din spil-leder om Irenes forbindelser).

Noget til overvejelse

Det er vigtigt for scenariet, at du har noget til fælles med Irene, så du kan tale for hende. Derfor skal du selv tage stilling til:

Hvad er det for en type avis, Irene skriver for? Er det mest i retningen af Information eller Ekstra Bladet?

Hvad stemte hun ved seneste folketingsvalg?

Hvordan har hun det egentlig med sin kæreste, Klaus? Hvorfor tøver hun med at flytte sammen med ham?

Hvor langt vil Irene gå for at beskytte og hjælpe de svage? Har hun den samme grænse for de mennesker, hun holder særligt af: Darling, Iben og Sune?

Hvad handlede Irenes og Ibens sidste fælles ‘sag’ om? (Bliv hurtigt enig med Iben).

Når scenariet om lidt går rigtigt i gang ...

... er Irene på vej ind på Cafe Jazzy. Det er lørdag eftermiddag lidt over middag. Det er et hæsligt vejr: Støvregn og koldt. Hun er tæt på at være forsinket, og det har hun det rigtig skidt med, for det er tre dage siden, Darling ringede og aftalte, de skulle ses nu. Der kommer også nogle andre, og dét er virkelig sært, for Darling plejer at være det personificerede privatliv. Irene er spændt og nysgerrig. Men først et lille intermezzo ...

Sune Højfelt Eriksen, 32 år

Beskæftigelse: Bartender på ‘After five’. Har kun sin studentereksamen, og har haft mængder af forskellige småjobs, men har nu fundet nogenlunde ro bag disken.

Bopæl: Treværelses i østbyen i nærheden af havnen. Minimalistisk møblement, fordi pengene er få, og han vil hellere vil bruge dem, der er, på få, gode ting i Ikea, god kaffe og biografture, end på at fylde stuerne op med designerragelse. Han er ikke så knyttet til materialistiske ting

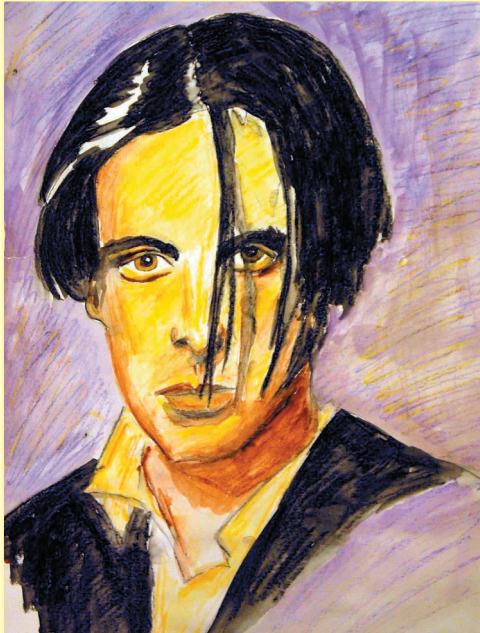
Familie: En far, en mor og to efternøler-søs-kende, der alle bor i barndomshjemmet: Et parcelhus i en af forstæderne. Han ser dem ofte, men søstre har lige nu nok at gøre med at prøve grænser og kysse drenge. Sune er sikker på, han kommer tættere på dem om nogle år, når de har løbet hornene af sig.

Drivkraft

Sune er drevet af at se sit store psykiske overskud overført til andre mennesker. Han rådgiver folk, går direkte i kødet på dem og udfordrer dem for deres eget bedste. Han svinger godt med powermennesker, også selv om de ikke er enige med ham. Han ser sig selv som kriger, og et ord er et ord i Sunes mund.

Sune lidt fra oven

Sune er et intenst overskudsmenneske. Spørg ind til de andres følelser og holdninger med reel nysgerrighed. Sune har ingen hæmninger med at spørge folk om selv tabuiserede emner. Han regner som udgangspunkt med, andre kan tåle at tale om alt, fordi han selv kan. Nyd at være top-pen af enhver situation, og brems dig selv, hvis du tromler de andre for meget.

Tale	Handling
1211109876543210123456789101112	
Analytisk	Intuitiv
1211109876543210123456789101112	
Konfliktsky	Direkte
1211109876543210123456789101112	
Fleksibel	Står på sit (i sit indre sind)
1211109876543210123456789101112	
Gruppefølelse	Individ
1211109876543210123456789101112	
Abstrakt	Jordbunden
1211109876543210123456789101112	
? Sæt den selv ?	
1211109876543210123456789101112	

Sune om Irene

Klokken er 16.15. Her er ikke et øje, og jeg sætter glassene op i ligegyldigt pæne rækker og skriver små sedler til Vilhelm om, at vi sikkert snart løber tør for Pernod, den almindelige Stolich og den billige brandy. Hvem helvede fandt også på at kalde baren for ‘After Five’? Her er jo aldrig et øje før, ja ... før efter fem. Måske var det derfor.

Jeg sætter et roligt nummer på anlægget og venter. Koger van-det. Finder teen frem. 10 minutter til. Og så er du der. På slaget knirker du døren op og glider ned på barstolen overfor mig. Min retfærdige hævner, der med pen i hånd kæmper de for-sagtes sag som velbetalt bladsmører i indre by. Du smiler et af de sjældne smil, der når op i dine grå øjne, da jeg skubber kop-pen over til dig. Stærk og uden noget. Sådan som du vil have den. Sådan som du drikker din te hver eneste hverdag.

Jeg ved præcis, hvor jeg har dig. Jeg kender dine bevægelser i søvne, og måden, du i dag folder jakken sammen på, fortæller, at det har været en god, men trættende dag. Og derfor siger jeg ikke noget. Skifter bare musikken til det, jeg ved, du gerne vil høre. Din rolige hånd gennem håret er belønning nok.

Da jeg fylder frisk te i din kop, åbner du tasken og finder et udklip frem, som du skubber over disken. Du fik ham. Idioten, vi har talt om de seneste uger. Ham, der voldtog sin 15-årige piccoline på kontoret. I dag blev han afhørt, står der. Vi ved begge to godt, det er din fortjeneste, men din beskedenhed rækker ikke til andet end at give mig udklippet.

“Hold kæft, hvor er det godt, Irene. Hvem går du så efter nu?” “Han er jo langt fra dømt endnu,” svarer du og lukker tasken: “Jeg har tænkt mig at følge svinet hele vejen til højesteret.” Du drikker ud, da to tanter kommer ind med bæreposer og puddelhund. “Vi ses i morgen,” siger du og går. Skønne heks.

Irene er stamkunden. Hver eneste dag har I denne halve oase-time sammen. Hun er en dedikeret journalist af den gode gamle slags, der vogter de svage og får de grimme historier op i lyset. Nogle dage snakker I meget. Både om manden på gulvet og jeres egne livssyn. Andre er stille dage som i dag. Du stoler på hende og beundrer hendes ildhu. Hun er gudskelov din ven. Det ville være forførdeligt at være hendes fjende.

Sune om Rolf

“20. 30. 40. Stopper vi ved 50?” Sveden springer på mig. Det strammer i musklerne langs skulderbladene på den gode måde. Det kommer til at gøre nas i morgen.

“Gør du bare det. Jeg tager lige 20 mere,” siger du og tørrer dig i det hvide håndklæde om din hals. Sponsermærket lurer i T-shirtens hals, selvom det bare er træning. “Har du stadig tænkt dig at tage til det svømmestævne i weekenden?”

“Hvorfor skulle jeg ikke det? Resten af eliten kommer jo.” “Men Rolf, det kan du da ikke mene. Efter al den ballade med at formanden har modtaget korrupition, så kan du da ikke stille op!” Du siger ikke noget, men tager dine sidste 20 tag i maskinen og kigger ned i sponsorsymbolet. “Der er da nogen af jer udøvere, der bliver nødt til at gå for-rest og sige fra.”

“Det er jo ikke hele sandheden, hvad de skriver i avisen, Sune,” siger du . “Og jeg kan jo ikke stille noget op ene mand.”

Jeg er ikke engang rystet, for jeg ved det jo godt: Du er stærk som en okse uden på, men inden i er du stadig en lille skoledreng, der helst vil have, at læreren fortæller, hvad du skal gøre. Og det må jeg jo så bare træde i karakter og gøre: “Jeg kan godt forstå, du er bange for at ryge af landsholdet. Det er fair nok, når man har brugt så meget tid på sin sport, som du har. Men du er nødt til at kunne se dig selv i øjnene, når karrieren er slut, og det her, det er jo ikke dig Rolf. Du ønsker jo ikke at stå med en medalje, der er vundet på fejhed og snyd. Ret da ryggen og sig fra. Og få de andre med, hvis du ikke bryder dig om at stå alene. De har det da på samme måde.”

Jeg sagde en masse mere, men det er ligegyldigt nu. Ugen efter var du i morgen-tv. Månedens efter gik formanden. Et halvt år efter valgte Ekstra Bladet dig til Årets Rebel. Sådan, Rolf!

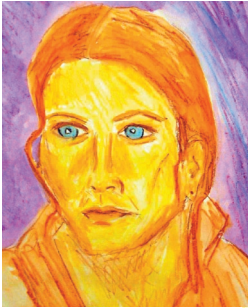
Rolf og du har været venner, siden I mødtes 10 år gamle i svømmeklubben. Du gled videre til fodbold, spejder og ungdomsklub. Han blev hængende og er nu dansk mester i crawl med internationalt potentiale. I er ‘buddies’. I går i byen sammen, ser video sammen, træner sammen og small- og bigtalker. Mest om ufarlige ting. Følelser er ikke lige Rolf.

De andre

Irene omtaler somme tider sin søster **Iben**, der er advokat og altid klar med et tip om en men-neskelig skæbne, så længe det bli’r i familien. Hun skulle være en noget blidere udgave af **Irene**. **Erik** er **Rolfs** onkel. I har spist frokost et par gange alle tre. Han er en flink og overfladisk mand, der vil det bedste, men kunne gøre meget mere, hvis han lod være med at tale så meget og handlede lidt mere. Han er for nyligt blevet gift med **Christine**. Hun er ret ung, og der er vist noget mellem **Rolf** og hans nye stedmor. **Rolf** klapper i hvert fald i som en østers, når hun kommer på tale.

Sune om Darling

Darling er 8 år ældre end jeg. Vi mødtes, da jeg forgæves prøvede at gå i gymnasiet, og hun forgæves prøvede at være vikar i samfundsfag. Jeg var ikke så god til at vægte mine ord dengang, og jeg kom tit på kant med klassen. Fordi de misforstod. Men Darling så igennem mine floskler og forstod: “Jamen Sune er jo ikke nødvendigvis chauvenist, fordi han mener, den fri abort skal afskaffes. Jeg hører det, som om han i virkeligheden taler det ufødte livs sag, og hvis I er blindt imod dén tanke, er det vel ikke ham, der er den mest menneskefjendske?” Og med den sætning faldt en vred sten fra mit hjerte, og i stedet blev der plads til hende. I årene efter har vi holdt kontakten. Hun ringer aldrig. Hun skriver. Breve fyldt med energi. Skarpsyn og laser-meninger. Fra hele verden, når hun rejser rundt og researcher til sine bøger. Hun er en naturlig del af mit liv, og jeg er ikke bange for at miste hende. For jeg ved, hun altid vil være der. Om hun så fik mand og børn og blespand i Belgien, ville hun stadig være der. Uden forventninger og fordomme. Respekt, Darling.

Du ved, at Darling er en god bekendt af Rolf, som har kendt hende lige så længe, som du selv har. Du har også hørt, at hun en gang i tidernes morgen arbejdede for Rolfs Onkel Erik. På det seneste har Darling også talt med begejstring om en præst, der hedder Johannes Mørch, som skulle ligge inde med nogle meget anormale, kristne synspunkter. Det lyder som en usund forbindelse, for Darling ville normalt ikke have megen tiltro til en mand, der levede af andres følelser. Men begejstret er hun.

Yndlingssteder i byen/andre kontakter

Sune hænger meget på den rivaliserende cafe, Jazzy, der er mere hyggelig end After Five. Her kommer en blan-det landhandel af kunstnere, studerende og alternativt orienterede, her er ofte levende musik, og Sune kender alle dem, der arbejder dernede og de fleste stamkunder. Han kommer også tre gange om ugen i en anden verden: Træningscenteret, hvor han kan forsvinde ind i sine egne tanker, mens kroppen arbejder og sveder igennem. Og så er Sune en meget læsende mand. Måske er det Darlings indflydelse. Han er mest til det filosofiske og de svært tilgængelige digtere. Derfor er han et kendt ansigt på biblioteket, for han tager sig ikke råd til at købe bøger selv.

Noget til overvejelse

Det er vigtigt for scenariet, at du har noget til fælles med Sune, så du kan tale for ham. Derfor skal du selv tage stilling til:

Hvordan har Sune det dybest set med Irene? Hvad er det, han vil hende?

Hvilke jobs har han haft for nylig - ud over cafe-tjansen?

Hvad stemte han ved sidste folketingsvalg?

Har Sune nogen sinde slået nogen? (Snak evt. med Rolf om det)

Ud over Irene er Sune også stærkt forbundet med Darling og Rolf. Men hvor stærkt? Kunne man forestille sig en situation, hvor han var parat til at dø for dem? Er han bevidst om det?

Når scenariet om lidt går rigtigt i gang ...

... er Sune på vej til Cafe Jazzy. Det er lørdag eftermiddag en efterårsdag. Og det støvregner. Den slags vand, der lægger sig og gør hårvoksen klam. Han er ikke så overrasket over, at Darling har valgt at se ham på Jazzy. Her har de været så tit. Men han er overrasket over, at hun lød så kølig - lidt som en, der kom fra skattevæsenet, og at hun fortalte, der ville være andre, som det var vigtigt, han var flink og overbærende mod. Sune er meget spændt på, hvad der venter ham på Cafe Jazzy. Men først et lille intermezzo ...